

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 16 юни 2025 г.
(OR. en)

10300/25
ADD 5

Междуетноститутуционално досие:
2025/0162 (NLE)

AELE 53
CH 19
MI 400

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
Дата на получаване:	13 юни 2025 г.
До:	Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2025) 309 ANNEX 5
Относно:	ПРИЛОЖЕНИЕ към Предложение за Решение на Съвета за сключване, от името на Съюза, на широкообхватен пакет от споразумения за консолидиране, задълбочаване и разширяване на двустранните отношения с Конфедерация Швейцария

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2025) 309 ANNEX 5.

Приложение: COM(2025) 309 ANNEX 5

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 13.6.2025 г.
COM(2025) 309 final

ANNEX 5

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

Предложение за Решение на Съвета

**за сключване, от името на Съюза, на широкообхватен пакет от споразумения за
консолидиране, задълбочаване и разширяване на двустранните отношения с
Конфедерация Швейцария**

ПРОТОКОЛ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ
НА СПОРАЗУМЕНИЕТО
МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ
И КОНФЕДЕРАЦИЯ ШВЕЙЦАРИЯ
ОТНОСНО ТЪРГОВИЯТА СЪС СЕЛСКОСТОПАНСКИ ПРОДУКТИ

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ, наричан по-нататък „Съюзът“,

и

КОНФЕДЕРАЦИЯ ШВЕЙЦАРИЯ, наричана по-нататък „Швейцария“,

заедно наричани по-нататък „страните“,

КАТО ПРИПОМНЯТ целта на Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти, съставено в Люксембург на 21 юни 1999 г. (наричано по-нататък „споразумението“), да се укрепят отношенията на свободна търговия между страните, като се подобри достъпът на всяка от тях до пазара на селскостопански продукти на другата страна;

КАТО ПРИПОМНЯТ суверенитета на страните по отношение на техните селскостопански политики;

КАТО ОТЧИТАТ необходимостта от изменение на споразумението след създаването на общото пространство на безопасност на храните с Протокола към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти за създаване на общо пространство на безопасност на храните, съставен в [...] на [...] (наричан по-нататък „Протокол за създаване на общо пространство на безопасност на храните“), който обхваща някои области, които досега бяха уредени в споразумението;

КАТО ОТЧИТАТ необходимостта институционалните разпоредби на споразумението да бъдат адаптирани, за да се повишат ефективността и ефикасността на споразумението и да се осигури съгласуваност с общото пространство на безопасност на храните;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ, че споразумението следва да се основава на равенство, реципрочност и общ баланс на предимствата, правата и задълженията на страните в областите, обхванати от споразумението;

КАТО ПРИПОМНЯТ неразривната връзка между споразумението и шестте други споразумения между Европейската общност и Швейцария, сключени в Люксембург на 21 юни 1999 г.;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ неразривната връзка между споразумението и общото пространство на безопасност на храните, създадено с Протокола за създаване на общо пространство на безопасност на храните, с който то съставлява единно цяло;

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ЧЛЕН 1

Изменения на споразумението и на приложенията към него

Споразумението се изменя, както следва:

- 1) Позоваванията на „Европейската общност“ или на „Общността“ в споразумението се считат за позовавания на Европейския съюз;
- 2) Член 5 се заменя със следното:

„ЧЛЕН 5

Премахване на техническите пречки пред търговията със селскостопански продукти

С цел да се насърчи търговията със селскостопански продукти страните отстраняват или намаляват техническите пречки в съответствие със следните приложения към споразумението:

- приложение 7 относно търговията с продукти от сектора на вината,
- приложение 8 относно взаимното признаване и защита на наименованията на спиртните напитки и ароматизираните напитки на база вина,
- приложение 9 относно селскостопанските продукти и храни, продукт на биологично земеделие,
- приложение 10 относно признаването на проверките за съответствие при плодовете и зеленчуците, които са обект на търговски стандарти,

- приложение 12 относно закрилата на наименованията за произход и на географските указания на селскостопанските продукти и на храните.“;

3) Член 6 се заменя със следното:

„ЧЛЕН 6

Съвместен комитет по селското стопанство

1. С настоящото се създава Съвместен комитет по селското стопанство.

Съвместният комитет по селското стопанство се състои от представители на страните.

2. Съвместният комитет по селското стопанство се председателства съвместно от представител на Съюза и представител на Швейцария.

3. Съвместният комитет по селското стопанство:

- а) осигурява правилното функциониране и ефективното администриране и прилагане на настоящото споразумение;
- б) осигурява форум за взаимни консултации и непрекъснат обмен на информация между страните, по-специално с оглед намиране на решение на всяко затруднение при тълкуването или прилагането на споразумението в съответствие с член 7а;

- в) отправя препоръки към страните по въпроси, свързани с настоящото споразумение;
- г) приема решения, когато това е предвидено в настоящото споразумение; и
- д) упражнява всяка друга компетентност, предоставена му с настоящото споразумение.

4. Съвместният комитет по селското стопанство работи с консенсус.

Решенията са задължителни за страните, които предприемат всички необходими мерки за тяхното изпълнение.

5. Съвместният комитет по селското стопанство заседава най-малко веднъж годишно, на ротационен принцип в Брюксел и Берн, освен ако съпредседателите не решат друго. Той заседава и по искане на една от страните. Съпредседателите могат да се споразумеят заседанието на Съвместния комитет по селското стопанство да се проведе чрез видеоконферентна или телеконферентна връзка.

Съвместният комитет по селското стопанство може да реши да взема решения чрез писмена процедура.

6. Съвместният комитет по селското стопанство приема свой процедурен правилник на първото си заседание.

7. Съвместният комитет по селското стопанство може да реши да създаде работна група или група от експерти, която да го подпомага при изпълнението на неговите задължения.“;

- 4) Член 7 се заменя със следното:

„ЧЛЕН 7

Принцип на изключителност

Страните се ангажират да не използват за решаването на спор относно тълкуването или прилагането на настоящото споразумение който и да е метод за уреждане на спора, различен от предвидените в настоящото споразумение.“;

- 5) Вмъкват се следните членове:

„ЧЛЕН 7а

Процедура в случай на затруднение при тълкуването или прилагането

1. В случай на затруднение при тълкуването или прилагането на настоящото споразумение страните се консултират помежду си в рамките на Съвместния комитет по селското стопанство, за да намерят взаимно приемливо решение. За тази цел на Съвместния комитет по селското стопанство се предоставят всички полезни елементи на информация, за да може той да направи подробен преглед на ситуацията. Съвместният комитет по селското стопанство проучва всички възможности, които позволяват да се запази правилното функциониране на споразумението.

2. Ако Съвместният комитет по селското стопанство не е в състояние да намери решение на затруднението, посочено в параграф 1, в срок от три месеца от датата, на която затруднението е било отнесено до него, всяка от страните може да поиска арбитражен съд да разреши спора в съответствие с правилата, определени в Протокола към споразумението относно арбитражния съд.

3. Всяка страна взема всички необходими мерки, за да изпълни добросъвестно решението на арбитражния съд.

Страната, за която арбитражният съд е установил, че не е спазила настоящото споразумение, информира другата страна чрез Съвместния комитет по селското стопанство за мерките, които е предприела, за да се съобрази с решението на арбитражния съд.

4. Процедурата, посочена в параграф 2 от настоящия член, не засяга режима на концесиите, както са предоставени и установени в приложения 1—3 към настоящото споразумение, и тяхното управление.

ЧЛЕН 76

Компенсаторни мерки

1. Ако страната, за която арбитражният съд е установил, че не се е съобщила с настоящото споразумение, не информира другата страна в разумен срок, определен в съответствие с член IV.2, параграф 6 от Протокола към настоящото споразумение относно арбитражния съд, за мерките, които е предприела, за да се съобрази с решението на арбитражния съд, или ако другата договаряща страна счита, че съобщените мерки не съответстват на решението на арбитражния съд, тази друга страна може да приеме пропорционални компенсаторни мерки в рамките на настоящото споразумение или на Протокола за създаване на общо пространство на безопасност на храните (наричани по-нататък „компенсаторни мерки“), за да отстрани потенциален дисбаланс. Тя уведомява страната, за която арбитражният съд е установил, че не е спазила Споразумението, за компенсаторните мерки, които се посочват в уведомлението. Тези компенсаторни мерки пораждат действие три месеца след датата на това уведомление.

2. Ако в срок от един месец от датата на уведомяване за планираните компенсаторни мерки Съвместният комитет по селското стопанство не е взел решение за спиране, изменение или отмяна на тези компенсаторни мерки, всяка от страните може да отнесе въпроса за пропорционалността на тези компенсаторни мерки до арбитраж в съответствие с Протокола към настоящото споразумение относно арбитражния съд.

3. Арбитражният съд взема решение в сроковете, определени в член III.8, параграф 3 от Протокола относно арбитражния съд към настоящото споразумение.

4. Компенсаторните мерки нямат обратно действие. По-специално се запазват правата и задълженията, които физическите лица и икономическите оператори вече са придобили преди влизането в сила на компенсаторните мерки.“;

6) В член 9 заглавието се заменя със следното:

„Професионална тайна“;

7) Вмъква се следният член:

„ЧЛЕН 9а

Класифицирана информация и чувствителна неклассифицирана информация

1. Никоя от разпоредбите на настоящото споразумение не се тълкува като задължаваща някоя от страните да предоставя класифицирана информация.

2. Класифицираната информация или материалите, предоставени от страните или обменени между тях съгласно настоящото споразумение, се обработват и защитават в съответствие със Споразумението между Конфедерация Швейцария и Европейския съюз относно процедурите за сигурност при обмена на класифицирана информация, съставено в Брюксел на 28 април 2008 г., както и с всяка мярка за сигурност за неговото изпълнение.

3. Със свое решение Съвместният комитет по селското стопанство приема инструкции за обработка, за да се гарантира защитата на чувствителната неклассифицирана информация, обменяна между страните.“;

8) В член 11, член 12, параграф 2 и член 13, параграф 2 думата „Комитета(ът)“ се заменя с думите „Съвместния(т) комитет по селското стопанство“;

9) Член 15 се заменя със следното:

„ЧЛЕН 15

Приложения, допълнения и протокол

Приложенията към настоящото споразумение, включително допълненията към тях, и Протоколът относно арбитражния съд към настоящото споразумение представляват неразделна част от него.“;

- 10) Член 16 се заменя със следното:

„ЧЛЕН 16

Териториален обхват

Настоящото споразумение се прилага, от една страна, на територията, на която се прилагат Договорът за Европейския съюз и Договорът за функционирането на Европейския съюз, и съгласно условията, предвидени в тези договори, и от друга страна — на територията на Швейцария.“;

- 11) В член 17 се добавят следните параграфи:

„5. Ако настоящото споразумение бъде прекратено в съответствие с параграф 3, Протоколът за създаване на общо пространство на безопасност на храните престава да се прилага на датата, посочена в параграф 4.

6. Когато споразумението престане да се прилага, правата и задълженията, които физическите лица и икономическите оператори вече са придобили по силата им, се запазват. Страните уреждат по взаимно съгласие действията, които се предприемат по отношение на правата в процеса на придобиването им.“;

- 12) Приложения 4, 5, 6 и 11 се отменят на датата на влизане в сила на Протокола за създаване на общо пространство на безопасност на храните;

- 13) Текстът на приложението към настоящия протокол се добавя като протокол към споразумението.

ЧЛЕН 2

Временно прилагане на приложения 4, 5, 6 и 11 към споразумението

Приложения 4, 5, 6 и 11 остават в сила по време на преходния период, установен с член 32 от Протокола за създаване на общо пространство на безопасност на храните, който, съгласно този член, започва да тече от датата на влизане в сила на посочения протокол и приключва не по-късно от 24 месеца след влизането му в сила.

За целите на споразумението датата на края на този преходен период се определя с решение на Съвместния комитет по селското стопанство, създаден съгласно член 6 от споразумението, след нотифициране от Съвместния комитет по безопасността на храните, създаден с член 11 от Протокола за създаване на общо пространство на безопасност на храните.

ЧЛЕН 3

Влизане в сила

1. Настоящият протокол се ратифицира или одобрява от страните съгласно собствените им процедури. Страните се уведомяват взаимно за приключването на вътрешните процедури, необходими за влизането в сила на настоящия протокол.

2. Настоящият протокол влиза в сила на първия ден от втория месец след последното нотифициране относно следните инструменти:

- а) Институционален протокол към Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора;
- б) Протокол за изменение към Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора;
- в) Институционален протокол към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт;
- г) Протокол за изменение към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт;
- д) Протокол за държавната помощ към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт;
- е) Институционален протокол към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно железопътния и автомобилен превоз на стоки и пътници;

- ж) Протокол за изменение към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно железопътния и автомобилен превоз на стоки и пътници;
- з) Протокол за държавната помощ към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно железопътния и автомобилен превоз на стоки и пътници;
- и) Институционален протокол към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария за взаимно признаване по отношение на оценка за съответствие;
- й) Протокол за изменение към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария за взаимно признаване по отношение на оценка за съответствие;
- к) Споразумение между Европейския съюз и Конфедерация Швейцария относно редовната финансова вноска на Швейцария за намаляване на икономическите и социалните различия в Европейския съюз;
- л) Споразумение между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно участието на Конфедерация Швейцария в програми на Съюза;
- м) Споразумение между Европейския съюз и Конфедерация Швейцария относно реда и условията за участие на Конфедерация Швейцария в Агенцията на Европейския съюз за космическата програма.

Съставено в [...] на [...] в два еднообразни екземпляра на английски, български, гръцки, датски, естонски, ирландски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, хърватски, чешки и шведски език, като текстовете на всички езици са еднакво автентични.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО долуподписаните упълномощени представители положили подписите си под настоящия протокол.

(Поле за подпис, на 24-те езика на ЕС: „За Европейския съюз“ и „За Конфедерация Швейцария“)

ПРОТОКОЛ
КЪМ СПОРАЗУМЕНИЕТО
МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ
И КОНФЕДЕРАЦИЯ ШВЕЙЦАРИЯ
ОТНОСНО ТЪРГОВИЯТА СЪС СЕЛСКОСТОПАНСКИ ПРОДУКТИ
ОТНОСНО АРБИТРАЖНИЯ СЪД

ГЛАВА I

УВОДНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН I.1

Обхват

Ако една от договарящите страни (наричани по-нататък „страните“) внесе спор за арбитраж в съответствие с член 7а, параграф 2 или член 7б, параграф 2 от споразумението, се прилагат правилата, установени в настоящия протокол.

ЧЛЕН I.2

Услуги за регистратура и секретариат

Международното бюро на Постоянния арбитражен съд в Хага (наричано по-нататък „Международното бюро“) изпълнява функциите на регистратура и осигурява необходимите секретарски услуги.

ЧЛЕН I.3

Известия и изчисляване на сроковете

1. Известията, включително съобщенията или предложенията, могат да бъдат изпращани чрез всякакви средства за комуникация, които удостоверяват тяхното предаване или дават възможност за удостоверяването им.
2. Такива известия могат да бъдат изпращани по електронен път само ако страната специално е определила или разрешила въпросният адрес да се използва за тази цел.
3. Тези известия, които се връчват на страните, се изпращат за Швейцария — до Отдел „Европа“ към Федералния департамент на външните работи на Швейцария, а за Съюза — до Правната служба на Комисията.

4. Всеки срок, определен в настоящия протокол, започва да тече от деня след настъпването на дадено събитие или извършването на дадено действие. Ако последният ден за предаване на документ съвпада с неработен ден на институциите на Съюза или на правителството на Швейцария, срокът за предаване на документа изтича на първия следващ работен ден. В рамките на срока се броят и неработните дни, които попадат в този период.

ЧЛЕН I.4

Известие за арбитраж

1. Страната, която поема инициативата да използва арбитраж (наричана по-нататък „страната ищец“), изпраща известие за арбитраж на другата страна (наричана по-нататък „страната ответник“) и на Международното бюро.
2. Приема се, че арбитражното производство започва в деня след деня, в който страната ответник е получила известието за арбитраж.
3. Известието за арбитраж включва следната информация:
 - а) искането спорът да се отнесе към арбитраж;
 - б) имената и данните за контакт на страните;
 - в) наименованието и адреса на представителя или представителите на страната ищец;

- г) правното основание на производството (член 7а, параграф 2 или член 7б, параграф 2 от споразумението) и:
 - i) в случаите, посочени в член 7а, параграф 2 от споразумението — въпроса, предизвикващ спора, както официално е вписан за разрешаване в дневния ред на Съвместния комитет по селското стопанство в съответствие с член 7а, параграф 1 от споразумението; и
 - ii) в случаите, посочени в член 7б, параграф 2 от споразумението — решението на арбитражния съд, всички мерки за изпълнение, посочени в член 7а, параграф 3 от споразумението, и оспорваните компенсаторни мерки;
- д) посочването на правило, което е причина за спора или е свързано с него;
- е) кратко описание на спора; и
- ж) определянето на арбитър или — ако трябва да бъдат назначени петима арбитри — определянето на двама арбитри.

4. Всякакви твърдения относно достатъчността на известието за арбитраж не възпрепятстват сформирането на арбитражния съд. Спорът се решава окончателно от арбитражния съд.

ЧЛЕН I.5

Отговор на известието за арбитраж

1. В срок от 60 дни от получаване на известието за арбитраж страната ответник изпраща на страната ищец и на Международното бюро отговор на известието за арбитраж, който включва следната информация:

- а) имената и данните за контакт на страните;
- б) наименованието и адреса на представителя или представителите на страната ответник;
- в) отговор на информацията, предоставена в известието за арбитраж в съответствие с член I.4, параграф 3, букви г) — е); и
- г) определянето на арбитър или — ако трябва да бъдат назначени петима арбитри — определянето на двама арбитри.

2. Липсата на отговор или непълният или закъснял отговор от страната ответник на известието за арбитраж не възпрепятства сформирането на арбитражен съд. Спорът се решава окончателно от арбитражния съд.

3. Ако в своя отговор на известието за арбитраж ответникът поиска арбитражният съд да се състои от петима арбитри, страната ищец определя допълнителен арбитър в срок от 30 дни от получаването на отговора на известието за арбитраж.

ЧЛЕН I.6

Представителство и съдействие

1. Страните се представляват пред арбитражния съд от един или няколко представители. Представителите могат да бъдат подпомагани от съветници или адвокати.
2. Всяка промяна на представителите или на техните адреси се съобщава на другата страна, Международното бюро и арбитражния съд. Арбитражният съд може по всяко време, по собствена инициатива или по искане на една от страните, да поиска доказателства за правомощията, предоставени на представителите на страните.

ГЛАВА II

СЪСТАВ НА АРБИТРАЖНИЯ СЪД

ЧЛЕН II.1

Брой арбитри

Арбитражният съд се състои от трима арбитри. Ако в своето известие за арбитраж страната ищец или в отговора си на известието за арбитраж страната ответник поиска това, арбитражният съд се състои от петима арбитри.

ЧЛЕН II.2

Назначаване на арбитри

1. Ако трябва да бъдат назначени трима арбитри, всяка от страните определя един от тях. Двата арбитри, назначени от страните, избират третия арбитър, който председателства арбитражния съд.
2. Ако трябва да бъдат назначени петима арбитри, всяка от страните определя двама от тях. Четиримата арбитри, назначени от страните, избират петия арбитър, който председателства арбитражния съд.
3. Ако в срок от 30 дни от определянето на последния арбитър, назначен от страните, арбитрите не са постигнали съгласие относно избора на председател на арбитражния съд, председателят се назначава от генералния секретар на Постоянния арбитражен съд.
4. За да се подпомогне изборът на арбитри за съставяне на арбитражния съд, се създава (и при необходимост се актуализира) примерен списък на лицата, които притежават квалификацията, посочени в параграф 6, който списък е общ за всички двустранни споразумения в областите, свързани с вътрешния пазар, в които участва Швейцария, както и Споразумението между Европейския съюз и Конфедерация Швейцария относно здравето, съставено в [...] на [...] (наричано по-нататък „Споразумението относно здравето“), Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти, съставено в Люксембург на 21 юни 1999 г. (наричано по-нататък „Споразумението относно търговията със селскостопански продукти“), и Споразумението между Европейския съюз и Конфедерация Швейцария относно редовната финансова вноска на Швейцария за намаляване на икономическите и социалните различия в Европейския съюз, съставено в [...] на [...] (наричано по-нататък „Споразумението относно редовната финансова вноска на Швейцария“). За целите на споразумението Съвместният комитет по селското стопанство приема и актуализира този списък с решение.

5. Ако една от страните не определи арбитър, генералният секретар на Постоянния арбитражен съд назначава този арбитър от списъка, посочен в параграф 4. Ако няма такъв списък, арбитърът се назначава чрез жребий от генералния секретар на Постоянния арбитражен съд измежду лицата, които са били официално предложени от едната или от двете страни за целите на параграф 4.

6. Лицата, които влизат в състава на арбитражния съд, са висококвалифицирани лица, със или без връзки със страните, които разполагат с многостранен опит и чиято независимост и липса на конфликт на интереси са гарантирани. По-специално, те имат доказан експертен опит в областта на правото и въпросите, обхванати от настоящото споразумение; те не приемат указания от никоя от страните и служат в качеството си на частни лица, като не приемат инструкции от никоя организация или правителство по въпроси, свързани със спора. Председателят на арбитражния съд също има опит в областта на процедурите за уреждане на спорове.

ЧЛЕН II.3

Декларации на арбитрите

1. Когато се разглежда назначаването на дадено лице за арбитър, това лице докладва за всички обстоятелства, които биха могли да породят основателни съмнения относно неговата безпристрастност или независимост. От момента на назначаването и докато трае цялото арбитражно производство арбитърът незабавно съобщава на страните и на другите арбитри за наличието на такива обстоятелства, ако той все още не е направил това.

2. Всеки арбитър може да бъде освободен от длъжност, ако са налице обстоятелства, които биха могли да породят основателни съмнения относно неговата безпристрастност или независимост.

3. Дадена страна може да поиска единствено освобождаването от длъжност на арбитър, който е назначила, по причина, която ѝ е станала известна след това назначаване.

4. Ако даден арбитър не предприеме действия или ако е невъзможно *de jure* или *de facto* арбитърът да изпълнява своите функции, се прилага процедурата за освобождаване от длъжност на арбитрите, предвидена в член II.4.

ЧЛЕН II.4

Освобождаване от длъжност на арбитри

1. Всяка страна, която желае освобождаването от длъжност на арбитър, подава искане за освобождаване от длъжност в срок от 30 дни от датата, на която е уведомена за назначаването на този арбитър, или в срок от 30 дни от датата, на която е узнала за обстоятелствата, посочени в член II.3.

2. Искането за освобождаване от длъжност се изпраща до другата страна, до арбитъра, чието освобождаване е поискано, до другите арбитри и до Международното бюро. В него се посочват мотивите за искането за освобождаване от длъжност.

3. Когато е отправено искане за освобождаване от длъжност, другата страна може да приеме искането за освобождаване от длъжност. Въпросният арбитър също може да се оттегли. Приемането или оттеглянето не предполага признаване на причините за искането за освобождаване от длъжност.

4. Ако в срок от 15 дни от датата на уведомяване за искането за освобождаване от длъжност другата страна не приеме това искане или въпросният арбитър не се оттегли, страната, която иска освобождаването, може да поиска от генералния секретар на Постоянния арбитражен съд да вземе решение относно освобождаването от длъжност.

5. Освен ако страните не се споразумеят за друго, в решението, посочено в параграф 4, се посочват причините за това решение.

ЧЛЕН II.5

Замяна на арбитър

1. При спазване на параграф 2 от настоящия член, ако по време на арбитражното производство е необходимо да се замени даден арбитър, се назначава или избира негов заместник в съответствие с процедурата, предвидена в член II.2, приложима за назначаването или избора на арбитъра, който следва да бъде заменен. Тази процедура се прилага дори когато една страна не е упражнила правото си да назначи или да участва в назначаването на арбитъра, който следва да бъде заменен.

2. В случай на замяна на арбитър процедурата се възобновява на етапа, на който заместеният арбитър е престанал да изпълнява функциите си, освен ако арбитражният съд не реши друго.

ЧЛЕН II.6

Освобождаване от отговорност

Освен в случаите на умишлено нарушение или груба небрежност, страните се отказват, доколкото е позволено от приложимото право, от всякакви действия срещу арбитрите за всяко действие или бездействие, свързано с арбитража.

ГЛАВА III

АРБИТРАЖНИ ПРОИЗВОДСТВА

ЧЛЕН III.1

Общи разпоредби

1. Датата на сформирание на арбитражния съд е датата, на която последният арбитър е приел назначението си.
2. Арбитражният съд гарантира, че страните се третират еднакво и че на подходящ етап от производството всяка от тях има достатъчна възможност да предяви правата си и да представи своята позиция. Арбитражният съд провежда производството по такъв начин, че да се избегнат забавяния и ненужни разходи и да се гарантира уреждането на спора между страните.
3. Освен ако арбитражният съд не реши друго, след като е изслушал страните, се организира заседание.
4. Когато една от страните изпраща съобщение до арбитражния съд, тя прави това чрез Международното бюро и едновременно с това изпраща копие до другата страна. Международното бюро изпраща копие от това съобщение на всеки един от арбитрите.

ЧЛЕН III.2

Място на провеждане на арбитраж

Мястото на провеждане на арбитража е Хага. Арбитражният съд може да заседава на всяко друго място, което счете за подходящо за разискванията си, ако това се налага поради изключителни обстоятелства.

ЧЛЕН III.3

Език

1. Езиците на производствата пред арбитражния съд са френски и английски език.
2. Арбитражният съд може да разпорежи всички документи, приложени към исковата молба или към писмената защита, и всички допълнителни документи, представени по време на производството на оригиналния им език, да бъдат придружени от писмен превод на един от езиците на производството.

ЧЛЕН III.4

Искова молба

1. Страната ищец изпраща писмено исковата си молба на страната ответник и на арбитражния съд чрез Международното бюро в рамките на срока, определен от арбитражния съд. Страната ищец може да избере да счита своето известие за арбитраж, посочено в член I.4, за искова молба, при условие че то също така отговаря на условията, посочени в параграфи 2 и 3 от настоящия член.

2. Исковата молба включва следната информация:
 - а) информацията, посочена в член I.4, параграф 3, букви б)–е);
 - б) изявление за фактите в подкрепа на иска; и
 - в) правните доводи, изтъкнати в подкрепа на иска.
3. Исковата молба се придружава, доколкото е възможно, от всички документи и други доказателства, посочени от страната ищец, или следва да се позовава на тях.

ЧЛЕН III.5

Писмена защита

1. Страната ответник изпраща писмената защита на страната ищец и на арбитражния съд чрез Международното бюро в рамките на срока, определен от арбитражния съд. Страната ответник може да реши да счете отговора на известието за арбитраж, посочен в член I.5, за писмена защита, при условие че отговорът на известието за арбитраж отговаря и на условията по параграф 2 от настоящия член.
2. В писмената защита се дава отговор на точките в исковата молба, посочени в съответствие с букви а)–в) от член III.4, параграф 2 от настоящия протокол. Писмената защита се придружава, доколкото е възможно, от всички документи и други доказателства, посочени от страната ответник, или следва да се позовава на тях.

3. В писмената защита или на по-късен етап от арбитражното производство, ако арбитражният съд реши, че забавянето е оправдано от обстоятелствата, страната ответник може да предяви насрещен иск, при условие че арбитражният съд е компетентен по отношение на него.

4. Член III.4, параграфи 2 и 3 се прилагат за насрещен иск.

ЧЛЕН III.6

Арбитражна компетентност

1. Арбитражният съд се произнася по въпроса дали е компетентен въз основа на член 7а, параграф 2 или член 7б, параграф 2 от споразумението.

2. В случаите, посочени в член 7а, параграф 2 от споразумението, арбитражният съд има мандат да разглежда въпроса, предизвикващ спора, както официално е вписан за разрешаване в дневния ред на Съвместния комитет по селското стопанство в съответствие с член 7а, параграф 1 от споразумението.

3. В случаите, посочени в член 7б, параграф 2 от споразумението, арбитражният съд, който е разгледал главното дело, има мандат да разгледа пропорционалността на оспорваните компенсаторни мерки, включително когато тези мерки са взети изцяло или частично в Протокола за създаване на общо пространство на безопасност на храните.

4. Процесуално възражение, че арбитражният съд не е компетентен, се прави най-късно в писмената защита или, в случай на насрещен иск, в отговора. Фактът, че дадена страна е назначила арбитър или е участвала в неговото назначаване, не я лишава от правото да направи такова процесуално възражение. Процесуалното възражение, че спорът надхвърля правомощията на арбитражния съд, се прави веднага след като въпросът, за който се твърди, че надхвърля правомощията му, бъде повдигнат по време на арбитражното производство. Във всеки случай арбитражният съд може да допусне процесуално възражение, направено след изтичането на определения срок, ако счита, че закъснението е по основателна причина.

5. Арбитражният съд може да се произнесе по процесуалното възражение, посочено в параграф 4, или като го разглежда като предварителен въпрос, или в решението по същество.

ЧЛЕН III.7

Други писмени изявления

След като се консултира със страните, арбитражният съд решава какви други писмени изявления, освен исковата молба и писмената защита, страните трябва или могат да представят, и определя срок за представянето им.

ЧЛЕН III.8

Срокове

1. Определените от арбитражния съд срокове за съобщаване на писмените документи, включително исковата молба и писмената защита, не надвишават 90 дни, освен ако страните не се споразумеят за друго.
2. Арбитражният съд постановява окончателното си решение в срок от 12 месеца от датата на формирането си. При изключителни обстоятелства, свързани с особени трудности, арбитражният съд може да удължи този срок с най-много три допълнителни месеца.
3. Сроковете, определени в параграфи 1 и 2, се съкращават наполовина:
 - а) по искане на страната ищец или на страната ответник, ако в срок от 30 дни от това искане арбитражният съд постанови, след изслушване на другата страна, че случаят е неотложен; или
 - б) ако страните се споразумеят за това.
4. В случаите, посочени в член 7б, параграф 2 от споразумението, арбитражният съд взема окончателното си решение в срок от шест месеца от датата, на която са били съобщени компенсаторните мерки в съответствие с член 7б, параграф 1 от споразумението.

ЧЛЕН III.9

Временни мерки

1. В случаите, посочени в член 7б, параграф 2 от споразумението, всяка от страните може на всеки етап от арбитражната процедура да поиска временни мерки, състоящи се в спирането на компенсаторните мерки.
2. В молбите по параграф 1 се излагат предметът на спора, обстоятелствата, които обуславят неотложността, както и фактическите и правните основания, които *prima facie* обосновават необходимостта от постановяване на поисканите временни мерки. В тях се съдържат всички налични доказателства и доказателствени искания в подкрепа на постановяването на временните мерки.
3. Страната, поискала временните мерки, изпраща молбата си в писмена форма до другата страна и до арбитражния съд чрез Международното бюро. Арбитражният съд определя кратък срок, в който другата страна може да представи писмено или устно становище.
4. В срок от един месец от подаването на молбата, посочена в параграф 1, арбитражният съд приема решение за спиране на оспорваните компенсаторни мерки, ако са изпълнени следните условия:
 - а) арбитражният съд е удовлетворен *prima facie* от основателността на делото, представено от страната, поискала временните мерки в своята молба;
 - б) арбитражният съд счита, че в очакване на окончателното му решение страната, поискала временните мерки, би понесла значителна и непоправима вреда, ако компенсаторните мерки не бъдат спрени; и

- в) вредата, причинена на страната, която иска постановяване на временни мерки, вследствие на незабавното прилагане на спорните компенсаторни мерки, надделява над интереса от незабавното и ефективно прилагане на тези мерки.
5. Решението, взето от арбитражния съд в съответствие с параграф 4, има само временно действие и не засяга решението на арбитражния съд по съществото на делото.
6. Освен ако в решението, взето от арбитражния съд в съответствие с параграф 4 от настоящия член, не е определена по-ранна дата за прекратяване на спирането, спирането се прекратява, когато бъде взето окончателното решение съгласно член 7б, параграф 2 от споразумението.
7. За да се избегнат съмнения, за целите на настоящия член се приема, че при отчитане на съответните интереси на страната, поискала временните мерки, и на другата страна арбитражният съд взема предвид интересите на физическите лица и икономическите оператори на страните, но това отчитане не е равнозначно на предоставяне на процесуална легитимация на такива физически лица или икономически оператори пред арбитражния съд.

ЧЛЕН III.10

Доказателства

1. Всяка страна предоставя доказателства за фактите, на които основава своя иск или своята защита.

2. По искане на една от страните или по собствена инициатива арбитражният съд може да потърси от страните съответна информация, която той счита за необходима и подходяща. Арбитражният съд определя срок, в който страните да отговорят на неговото искане.
3. По искане на една от страните или по собствена инициатива арбитражният съд може да потърси от всеки източник информация, която смята за подходяща. Арбитражният съд може също да потърси мнението на експерти, както прецени за подходящо и при спазване на ред и условия, договорени от страните, когато е приложимо.
4. Информацията, получена от арбитражния съд по настоящия член, се предоставя на страните и те могат да предоставят бележките си по нея на арбитражния съд.
5. След като потърси мнението на другата страна, арбитражният съд приема подходящи мерки, за да отговори на всички въпроси, повдигнати от една от страните по отношение на защитата на личните данни, професионалната тайна и законните интереси на поверителността.
6. Арбитражният съд определя допустимостта, относимостта и тежестта на представените доказателства.

ЧЛЕН III.11

Заседания на арбитражния съд

1. Когато трябва да се проведе заседание, арбитражният съд, след като се консултира със страните, уведомява страните достатъчно време предварително за датата, часа и мястото на заседанието.

2. Заседанията са открити, освен ако арбитражният съд, по своя инициатива или по искане на страните, при наличието на сериозни основания не реши друго.
3. Протоколът от всяко заседание се изготвя и подписва от председателя на арбитражния съд. Само този протокол е автентичен.
4. Арбитражният съд може да реши да проведе заседанието виртуално в съответствие с практиката на Международното бюро. Страните се уведомяват своевременно за тази практика. В тези случаи се прилагат параграф 1, *mutatis mutandis*, и параграф 3.

ЧЛЕН III.12

Бездействие

1. Ако в рамките на срока, определен в настоящия протокол или от арбитражния съд, без да посочи основателна причина, страната ищец не е представила исковата си молба, арбитражният съд разпорежда приключването на арбитражното производство, освен ако има нерешени въпроси, по които може да е необходимо решение, и ако арбитражният съд счете това за целесъобразно.

Ако в рамките на срока, определен в настоящия протокол или от арбитражния съд, без да посочи основателна причина, страната ответник не е представила своя отговор на известието за арбитраж или писмената си защита, арбитражният съд разпорежда продължаването на производството, без да счита, че това бездействие само по себе си представлява приемане на твърденията на страната ищец.

Втората алинея се прилага и когато страната ищец не представи отговор на насрещен иск.

2. Ако страна, надлежно призована да се яви в съответствие с този член III.11, параграф 1, не се яви на заседание и не докаже достатъчна причина за неявяването си, арбитражният съд може да продължи арбитража.

3. Ако страна, надлежно приканена от арбитражния съд да представи допълнителни доказателства, не направи това в определените срокове, без да посочи достатъчна причина за това, арбитражният съд може да се произнесе въз основа на доказателствата, с които разполага.

ЧЛЕН III.13

Приключване на процедурата

1. Когато се докаже, че страните са имали разумна възможност да представят своите доводи, арбитражният съд може да обяви приключването на производството.

2. Арбитражният съд може, ако счете това за необходимо поради изключителни обстоятелства, да реши по собствена инициатива или по искане на някоя от страните да възобнови производството по всяко време, преди да вземе решението си.

ГЛАВА IV

РЕШЕНИЕ

ЧЛЕН IV.1

Решения

Арбитражният съд се стреми да взема решенията си с консенсус. Ако обаче се окаже невъзможно да се вземе решение с консенсус, решението на арбитражния съд се взема с мнозинство от арбитрите.

ЧЛЕН IV.2

Форма и действие на решението на арбитражния съд

1. Арбитражният съд може да взема отделни решения по различни въпроси по различно време.
2. Всички решения се постановяват в писмена форма и в тях се посочват мотивите, на които се основават. Те са окончателни и задължителни за страните.
3. Решението на арбитражния съд се подписва от арбитрите, съдържа датата, на която е взето, и мястото на арбитража. Международното бюро изпраща на страните копие от решението, подписано от арбитрите.

4. Международното бюро оповестява публично решението на арбитражния съд. Когато оповестява публично решението на арбитражния съд, Международното бюро спазва съответните правила относно защитата на личните данни, професионалната тайна и законните интереси, свързани с поверителността.

Правилата, посочени във втора алинея, са еднакви за всички двустранни споразумения в областите на вътрешния пазар, в които участва Швейцария, както и за Споразумението относно здравето, Споразумението относно търговията със селскостопански продукти и Споразумението относно редовната финансова вноска на Швейцария. За целите на споразумението Съвместният комитет по селското стопанство приема и актуализира посочените правила с решение.

5. Страните се съобразяват незабавно с всички решения на арбитражния съд.

6. В случаите, посочени в член 7а, параграф 2 от споразумението, след като получи становището на страните, в решението по същество арбитражният съд определя разумен срок, в който страните да се съобразят с решението му в съответствие с член 7а, параграф 3 от споразумението, като взема предвид вътрешните процедури на страните.

ЧЛЕН IV.3

Приложимо право, правила за тълкуване, медиатор

1. Приложимото право се състои от споразумението, както и от всяка друга норма на международното право, свързана с прилагането му.

2. Решенията, взети в миналото от орган за уреждане на спорове, по отношение на пропорционалността на компенсаторните мерки по Протокола за създаване на общо пространство на безопасност на храните, посочени в член 7б, параграф 1 от споразумението, са обвързващи за арбитражния съд.
3. Арбитражният съд няма право да взема решения като медиатор или *ex aequo et bono*.

ЧЛЕН IV.4

Решение по взаимно съгласие или други причини за приключване на производството

1. Страните могат по всяко време взаимно да договорят решение на спора помежду им. Те съвместно съобщават всяко такова решение на арбитражния съд. Ако за решението се изисква одобрение съгласно приложимите вътрешни процедури на някоя от страните, това изискване се посочва в уведомлението, а арбитражното производство се спира. Ако не се изисква такова одобрение или при уведомяване за приключването на такива вътрешни процедури, арбитражното производство приключва.
2. Ако в хода на производството страната ищец писмено уведоми арбитражния съд, че не желае да продължи производството, и ако към датата, на която това съобщение е получено от арбитражния съд, страната ответник все още не е предприела никакви стъпки в производството, арбитражният съд издава разпореждане, с което официално отбелязва приключването на производството. Арбитражният съд взема решение относно разноските, които се поемат от страната ищец, ако това изглежда оправдано от поведението на тази страна.

3. Ако преди да бъде взето решението на арбитражния съд, арбитражният съд стигне до заключението, че продължаването на производството е станало безпредметно или невъзможно по каквато и да е причина, различна от посочените в параграфи 1 и 2, той информира страните за намерението си да издаде разпореждане за приключване на производството.

Първата алинея не се прилага, когато има нерешени въпроси, по които може да е необходимо да се вземе решение, и ако арбитражният съд прецени, че това е целесъобразно.

4. Арбитражният съд изпраща на страните копие от разпореждането за приключване на арбитражното производство или от решението, взето по взаимно съгласие между страните, подписано от арбитрите. Член IV.2, параграфи 2—5 се прилагат за арбитражни решения, взети по съгласие между страните.

ЧЛЕН IV.5

Поправка на решението на арбитражния съд

1. В срок от 30 дни от получаване на решението на арбитражния съд една от страните може, като уведоми другата страна и арбитражния съд чрез Международното бюро, да поиска от арбитражния съд да поправи в текста на решението си грешки в изчисленията, технически или печатни грешки или други грешки или пропуски от подобно естество. Когато счете такова искане за основателно, арбитражният съд извършва поправката в срок от 45 дни от получаването на искането. Искането няма суспензивно действие по отношение на срока, предвиден в член IV.2, параграф 6.

2. В срок от 30 дни от съобщаването на решението си арбитражният съд може по собствена инициатива да извърши корекциите, посочени в параграф 1.
3. Корекциите, посочени в параграф 1 от настоящия член, се извършват в писмена форма и представляват неразделна част от решението. Прилагат се член IV.2, параграфи 2—5.

ЧЛЕН IV.6

Хонорари на арбитрите

1. Хонорарите, посочени в член IV.7, са разумни, като се отчита сложността на делото, времето, които арбитрите му отделят, и всички други относими обстоятелства.
2. Създава се и при необходимост се актуализира списък на дневните възнаграждения и максималните и минималните часове, които са общи за всички двустранни споразумения в областите на вътрешния пазар, в които участва Швейцария, както и за Споразумението относно здравето, Споразумението относно търговията със селскостопански продукти и Споразумението относно редовната финансова вноска на Швейцария. За целите на споразумението Съвместният комитет по селското стопанство приема и актуализира този списък с решение.

ЧЛЕН IV.7

Съдебни разноски

1. Всяка страна поема собствените си разноски и половината от разноските на арбитражния съд.

2. Арбитражният съд определя своите разноски в решението по съществото на делото.

Тези разноски включват само:

- а) хонорарите на арбитрите, които се посочват поотделно за всеки арбитър и се определят от самия арбитражен съд в съответствие с член IV.6;
- б) пътните и други разходи, направени от арбитрите; и
- в) таксите и разходите на Международното бюро.

3. Разноските, посочени в параграф 2, са разумни, като се вземат предвид стойността на спора, сложността на спора, времето, което арбитрите и експертите, назначени от арбитражния съд, са му посветили, както и всички други относими обстоятелства.

ЧЛЕН IV.8

Депозит за разноски

1. В началото на арбитража Международното бюро може да поиска от страните да депозират еднаква сума като аванс за разноските, посочени в член IV.7, параграф 2.

2. По време на арбитражното производство Международното бюро може да поиска от страните допълнителни депозити, освен посочените в параграф 1.

3. Всички суми, които страните депозират в изпълнение на настоящия член, се изплащат на Международното бюро и се изплащат от него за покриване на действително направените разноси, включително по-специално хонорарите, платени на арбитрите и на Международното бюро.

ГЛАВА V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН V.1

Изменения

Съвместният комитет по селското стопанство може да приема с решение изменения на настоящия протокол.

ПРОТОКОЛ
КЪМ СПОРАЗУМЕНИЕТО
МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ
И КОНФЕДЕРАЦИЯ ШВЕЙЦАРИЯ
ОТНОСНО ТЪРГОВИЯТА СЪС СЕЛСКОСТОПАНСКИ ПРОДУКТИ
ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ОБЩО ПРОСТРАНСТВО ЗА БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ, наричан по-нататък „Съюзът“,

и

КОНФЕДЕРАЦИЯ ШВЕЙЦАРИЯ, наричана по-нататък „Швейцария“,

заедно наричани по-нататък „страните“,

РЕШЕНИ да повишат безопасността на храните и фуражите по цялата хранителна верига на териториите на държавите — членки на Съюза, и на територията на Швейцария чрез създаването на общо пространство на безопасност на храните, което допълва Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти, съставено в Люксембург на 21 юни 1999 г.;

КАТО СЕ СТРЕМЯТ да предотвратяват и контролират заразните болести по животните, които могат да имат значително въздействие върху общественото здраве и безопасността на храните;

КАТО СЕ СТРЕМЯТ да предотвратяват и контролират вредителите и болестите по растенията;

КАТО СЕ СТРЕМЯТ да се борят с антимикробната резистентност;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ готовността си да подобряват защитата на животните и да насърчават хуманното отношение към тях;

КАТО СЕ СТРЕМЯТ да гарантират справедливи практики на всички етапи на производството, преработката и разпространението на храните и фуражите и да засилят борбата срещу измамни или заблуждаващи практики в агрохранителната верига;

КАТО ЖЕЛАЯТ да задълбочат своите усилия да координират позициите си и да си оказват взаимна подкрепа в работата си в рамките на международните организации;

КАТО ПРИПОМНЯТ, че Съюзът и Швейцария са обвързани от множество двустранни споразумения, обхващащи различни области, в които се предвиждат специфични права и задължения, подобни в някои отношения на тези, предвидени в рамките на Съюза;

КАТО ПРИПОМНЯТ, че целта на тези двустранни споразумения е да се повиши конкурентоспособността на Европа и да се създадат по-тесни икономически връзки между страните, основани на равенство, реципрочност и общ баланс на техните предимства, права и задължения;

РЕШЕНИ да засилят и задълбочат участието на Швейцария във вътрешния пазар на Съюза въз основа на същите правила като тези, които се прилагат за вътрешния пазар, като същевременно запазят своята независимост и независимостта на своите институции, а по отношение на Швейцария — зачитането на принципите, произтичащи от пряката демокрация, федерализма и секторния характер на участието ѝ във вътрешния пазар,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ОТНОВО, че се запазва компетентността на Федералния върховен съд на Швейцария и на всички други швейцарски съдилища, както и на съдилищата на държавите — членки на Европейския съюз, и на Съда на Европейския съюз да тълкуват настоящия протокол в отделни случаи;

КАТО СЪЗНАВАТ, че се осигурява единство в областите на вътрешния пазар, в които участва Швейцария, както понастоящем, така и в бъдеще;

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ЧАСТ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 1

Цел

Целта на настоящия протокол е обхватът на Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти, съставено в Люксембург на 21 юни 1999 г. (наричано по-нататък „споразумението относно търговията със селскостопански продукти“) да бъде разширен, така че да включи цялата хранителна верига, чрез създаването на общо пространство на безопасност на храните между страните, както и да се гарантират на страните, на икономическите оператори и на физическите лица по-голяма правна сигурност, равно третиране и еднакви условия на конкуренция в областта на вътрешния пазар, попадаща в обхвата на общото пространство на безопасност на храните.

ЧЛЕН 2

Обхват

Общото пространство на безопасност на храните обхваща всички етапи на производството, преработката и разпространението на храни, фуражи и странични животински продукти; здравеопазването и хуманното отношение към животните; здравето на растенията и продуктите за растителна защита; растителния репродуктивен материал; антимикробната резистентност; селекцията в животновъдството; замърсителите и остатъчните вещества; материалите и предметите, предназначени за контакт с храни; етикетирването; както и свързания с тях официален контрол.

ЧЛЕН 3

Двустранни споразумения в областите, свързани с вътрешния пазар,
в които участва Швейцария

1. Съществуващите и бъдещите двустранни споразумения между Съюза и Швейцария в областите, свързани с вътрешния пазар, в които участва Швейцария, се считат за съгласувано цяло, което осигурява баланс на правата и задълженията между Съюза и Швейцария.
2. Настоящият протокол представлява двустранно споразумение в област, свързана с вътрешния пазар, в която участва Швейцария.

ЧЛЕН 4

Определение

За целите на настоящия протокол „правни актове, приети въз основа на някой от правните актове, изброени в приложение I“, означава правните актове, определени като делегирани актове или актове за изпълнение в съответствие с Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“), както и други незаконодателни правни актове, приети въз основа на някой от правните актове, изброени в приложение I.

ЧАСТ II

ОБЩО ПРОСТРАНСТВО ЗА БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ

ЧЛЕН 5

Създаване и цели на общото пространство на безопасност на храните

1. С настоящото страните създават общо пространство на безопасност на храните.
2. Целите на общото пространство на безопасност на храните са следните:
 - а) повишаване на безопасността на храните и фуражите по цялата хранителна верига;
 - б) гарантиране на високо равнище на здравето на хората, животните и растенията по цялата хранителна верига и във всички области на дейност, за които една от основните цели е борбата срещу евентуалното разпространение на болести по животните, включително тези, които се предават на хората, или на вредители, засягащи растенията или растителните продукти, както и гарантиране на опазването на околната среда от рисковете, които биха могли да възникнат от продукти за растителна защита;
 - в) прилагане по интегриран начин на хармонизирани стандарти, приложими за цялата хранителна верига;
 - г) увеличаване на усилията за борба с антимикробната резистентност;
 - д) подобряване на защитата на животните и насърчаване на високи стандарти за хуманно отношение към животните; и

- е) задълбочаване на съвместните усилия на страните да координират позициите си и да си оказват взаимна подкрепа в работата си в рамките на международните организации.

ЧЛЕН 6

Функциониране на общото пространство на безопасност на храните

Страните осигуряват ефективното функциониране на общото пространство на безопасност на храните. За тази цел Съюзът не счита Швейцария за трета държава по отношение на правните актове на Съюза, които са включени в настоящия протокол в съответствие с член 13 или които трябва да се прилагат временно в съответствие с член 15, при условие че Швейцария изпълнява задължението си да прилага всички тези правни актове в съответствие с настоящия протокол.

ЧЛЕН 7

Изключения

1. Задължението за интегриране на правните актове, установено в член 13, както и задължението за временно прилагане на правните актове, приети въз основа на някой от правните актове, изброени в приложение I, установено в член 15, не се прилагат в следните области:

- а) съзнателното освобождаване в околната среда на генетично модифицирани организми и пускането на пазара на продукти, съдържащи или състоящи се от генетично модифицирани организми, и на храни и фуражи, произведени от генетично модифицирани организми.

В тази област Швейцария може да продължи да прилага разпоредбите на швейцарското право при следните условия:

- Швейцария разрешава пускането на пазара на храни и фуражи, разрешени в Съюза, които съдържат случайни или технически неизбежни следи от материал, съдържащ, състоящ се или произведен от генетично модифицирани организми, които не надвишават прага, определен в правото на Съюза, над който тези храни или фуражи трябва да бъдат етикетирани като съдържащи генетично модифицирани организми или като произведени от генетично модифицирани организми;
- Швейцария разрешава пускането на пазара и използването на фуражи, произведени от генетично модифицирани организми, които са били разрешени в Съюза;

- б) хуманното отношение към животните, включително по отношение на минималните стандарти за защита на животните, развъждани или отглеждани за селскостопански цели, защитата на живи гръбначни животни по време на транспортиране и свързаните с това операции, както и някои задължителни изисквания за етикетирание.

В тази област Швейцария може да продължи да прилага разпоредбите на швейцарското право:

- i) относно защитата на животни, отглеждани за селскостопански цели;
- ii) относно транспортирането на животни в рамките на нейната територия, включително транзита на говеда, овце, кози, свине, коне или птици за клане, и относно установяването, че такъв транзит е разрешен само с железопътен или въздушен транспорт;

- iii) относно задължителното етикетиране на животински продукти, произведени чрез болезнени процедури без упойка или чрез принудително хранене, и относно установяването, че:
- внасяните в Швейцария продукти, получени от животни, които са били подложени на болезнени процедури без предварителна упойка, трябва да бъдат специално етикетираны, когато се предоставят на потребителите. Техники като отстраняване на рогата, кастрация, подрязване на опашката, подрязване на човката или отрязване на бутчетата на жаби попадат в обхвата на понятието „болезнени процедури“, ако се извършват без предварителна упойка. Изискването за задължително етикетиране не се прилага, ако забраната на такива практики е регламентирана със закон в държавата на произход или ако продукцията е сертифицирана като продукция, за която не са използвани такива практики;
 - продуктите, получени в резултат на производствен процес, който включва принудително хранене, трябва да бъдат специално етикетираны, когато се предоставят на потребителите в Швейцария;
- iv) относно изискванията за етикетиране на отглеждането на домашни зайци и кокошки носачки за производство на яйца, с което се установява, че кокошите яйца и заешкото месо от клетъчно отглеждане, внасяни в Швейцария, трябва да бъдат специално етикетираны, когато се предоставят на потребителите в Швейцария. Това изискване за задължително етикетиране не се прилага, ако забраната на такива практики е регламентирана със закон в държавата на произход или ако продукцията е сертифицирана като свободна от такива практики;
- v) за установяване и прилагане на забрана за внос на кожи и продукти от тях, произведени по жесток начин;

- в) вноса на говеждо месо от едър рогат добитък, потенциално третиран с хормонални стимулатори на растежа.

В тази област Швейцария може да продължи да прилага разпоредбите на швейцарското право при следните условия:

- такова месо се внася само за вътрешна консумация и пускането на такова месо на пазара в Съюза остава забранено;
- използването на такова месо е ограничено единствено за целите на директната продажба на потребители чрез търговски обекти за търговия на дребно при спазване на съответните условия за етикетиране;
- такова месо се въвежда в Швейцария единствено през швейцарските гранични инспекционни пунктове;
- осигурява се адекватна система за проследимост и насочване, целяща да предотврати всяка възможност за по-нататъшно навлизане на такова месо на територия на държавите — членки на Съюза;
- Всяка година Швейцария представя на Европейската комисия (наричана по-нататък „Комисията“) доклад за произхода и местоназначението на вноса, както и списък на проверките, извършени с цел гарантиране на спазването на условията, изброени в предходните тирета.

2. По искане на една от страните важни промени в правния ред на страните, свързани с областите, посочени в параграф 1, се обсъждат в рамките на Съвместния комитет по безопасността на храните.

ЧЛЕН 8

Подкрепа в международни организации

Страните се споразумяват да се стремят да координират своите позиции и да си оказват взаимна подкрепа в международните организации в областта, обхваната от общото пространство на безопасност на храните.

ЧЛЕН 9

Финансова вноска

1. Швейцария допринася за финансирането на дейностите на агенциите, информационните системи и другите дейности на Съюза, изброени в член 1 от приложение II, до които има достъп, в съответствие с настоящия член и приложение II.

Съвместният комитет по безопасността на храните може да приеме решение за изменение на приложение II.

2. Съюзът може по всяко време да спре участието на Швейцария в дейностите, посочени в параграф 1 от настоящия член, ако Швейцария не спази крайния срок за плащане в съответствие с условията за плащане, определени в член 2 от приложение II.

Когато Швейцария не спази крайния срок за плащане, Съюзът изпраща на Швейцария официално напомнително писмо. Ако в срок от 30 дни от датата на получаване на официалното напомнително писмо не бъде извършено пълно плащане, Съюзът може да спре участието на Швейцария в съответната дейност.

3. Финансовата вноска е под формата на сума, състояща се от:

а) оперативна вноска; и

б) такса за участие.

4. Финансовата вноска е под формата на годишна финансова вноска и е дължима на датите, посочени в поканите за внасяне на средства, отправени от Комисията.

5. Оперативната вноска се основава на алгоритъм за вноските, определен като съотношението на brutния вътрешен продукт (БВП) на Швейцария по пазарни цени към БВП на Съюза по пазарни цени.

За тази цел данните за БВП по пазарни цени на страните са последните данни, налични към 1 януари на годината, през която се извършва годишното плащане, предоставени от Статистическата служба на Европейския съюз (Евростат), при надлежно спазване на Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария за сътрудничество в областта на статистиката, съставено в Люксембург на 26 октомври 2004 г. Ако посоченото споразумение престане да се прилага, БВП на Швейцария е определеният въз основа на данните, предоставени от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие.

6. Оперативната вноска за всяка агенция на Съюза се изчислява чрез прилагане на алгоритъма за вноските към годишния ѝ гласуван бюджет, вписан в съответния(те) ред(ове) за субсидии в бюджета на Съюза за съответната година, като за всяка агенция се взема предвид евентуалната коригирана оперативна вноска, както е определено в член 1 от приложение II.

Оперативната вноска за информационните системи и другите дейности се изчислява чрез прилагане на алгоритъма за вноските към съответния бюджет за въпросната година, както е посочено в документите за изпълнение на бюджета, като например работни програми или договори.

Всички референтни суми се основават на бюджетни кредити за поети задължения.

7. Годишната такса за участие е 4 % от годишната оперативна вноска, изчислена в съответствие с параграфи 5 и 6.

8. Комисията предоставя на Швейцария подходяща информация във връзка с изчисляването на нейната финансова вноска. Тази информация се предоставя при надлежно спазване на правилата на Съюза за поверителност и защита на данните.

9. Всички финансови вноски от Швейцария или плащания от Съюза, както и изчисляването на дължимите или подлежащите на получаване суми, се извършват в евро.

10. Ако влизането в сила на настоящия протокол не съвпада с началото на календарната година, оперативната вноска на Швейцария за въпросната година подлежи на корекция в съответствие с методиката и условията на плащане, определени в член 4 от приложение II.

11. Подробни разпоредби за прилагането на настоящия член се съдържат в приложение II.

12. Три години след влизането в сила на настоящия протокол и на всеки три години след това Съвместният комитет по безопасността на храните преразглежда условията за участие на Швейцария, определени в член 1 от приложение II, и при необходимост ги адаптира.

ЧАСТ III

ИНСТИТУЦИОНАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 10

Цели

За да бъдат постигнати целите на настоящия протокол, в тази част са предвидени институционални решения, улесняващи непрекъснатото и балансирано укрепване на икономическите отношения между страните в областите, обхванати от общото пространство на безопасност на храните. Като се отчитат принципите на международното право, с тази част се определят по-специално институционалните решения за общото пространство на безопасност на храните, които са общи за двустранните споразумения, които са сключени или предстои да бъдат сключени в областите, свързани с вътрешния пазар, в които участва Швейцария, без да се променят обхватът и целите на настоящия протокол, а именно:

- а) процедурата за привеждане на настоящия протокол в съответствие с правните актове на Съюза, които са от значение за настоящия протокол;

- б) еднаквото тълкуване и прилагане на настоящия протокол и на правните актове на Съюза, на които се прави позоваване в настоящия протокол;
- в) наблюдението и прилагането на настоящия протокол; и
- г) уреждането на спорове в контекста на настоящия протокол.

ЧЛЕН 11

Съвместен комитет по безопасността на храните

1. Създава се Съвместен комитет по безопасността на храните.

Съвместният комитет по безопасността на храните се състои от представители на страните.

2. Съвместният комитет по безопасността на храните се председателства съвместно от представител на Съюза и представител на Швейцария.
3. Съвместният комитет по безопасността на храните:
 - а) осигурява правилното функциониране и ефективното администриране и прилагане на настоящия протокол;

- б) предоставя форум за взаимни консултации и непрекъснат обмен на информация между страните, по-специално с цел намиране на решение на всякакви затруднения при тълкуването или прилагането на настоящия протокол или на правен акт на Съюза, на който се прави позоваване в настоящия протокол, в съответствие с член 20;
- в) отправя препоръки към страните по въпроси, свързани с настоящия протокол;
- г) приема решения, когато това е предвидено в настоящия протокол; и
- д) упражнява всяка друга компетентност, предоставена му с настоящия протокол.

4. В случай на изменение на членове 1—6, 10—15, 17 или 18 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, приложен към ДФЕС (наричан по-нататък „Протокол № 7“), Съвместният комитет по безопасността на храните изменя съответно допълнение 2.

5. Съвместният комитет по безопасността на храните работи с консенсус.

Решенията му са задължителни за страните, които предприемат всички необходими мерки за тяхното изпълнение.

6. Съвместният комитет по безопасността на храните заседава най-малко веднъж годишно, на ротационен принцип в Брюксел и Берн, освен ако съпредседателите не решат друго. Той заседава и по искане на една от страните. Съпредседателите могат да се споразумеят заседанието на Съвместния комитет по безопасността на храните да се проведе чрез видеоконферентна или телеконферентна връзка.

Съвместният комитет по безопасността на храните може да реши да взема решения чрез писмена процедура.

7. Съвместният комитет по безопасността на храните приема свой процедурен правилник на първото си заседание.

8. Съвместният комитет по безопасността на храните може да реши да създаде работна група или група от експерти, която да го подпомага при изпълнението на неговите задължения.

ГЛАВА 2

СЪОТВЕТСТВИЕ НА НАСТОЯЩИЯ ПРОТОКОЛ С ПРАВНИТЕ АКТОВЕ НА СЪЮЗА

ЧЛЕН 12

Участие в изготвянето на правни актове на Съюза („оформяне на решения“)

1. При изготвянето на предложение за правен акт на Съюза в съответствие с ДФЕС в областта, обхваната от настоящия протокол, Комисията уведомява Швейцария за това и неофициално се консултира с експерти на Швейцария по същия начин, по който иска становищата на експерти на държавите — членки на Съюза, при изготвянето на своите предложения.

По искане на една от страните, в Съвместния комитет по безопасността на храните се провежда предварителен обмен на мнения.

Страните се консултират отново, по искане на една от тях, в рамките на Съвместния комитет по безопасността на храните във важни моменти от етапа, предхождащ приемането на правния акт от Съюза, в рамките на непрекъснат процес на информиране и консултиране.

2. При изготвянето, в съответствие с ДФЕС, на делегирани актове относно основни актове от правото на Съюза в областта, обхваната от настоящия протокол, Комисията гарантира, че Швейцария има възможно най-широко участие в изготвянето на проектите, и се консултира с експерти на Швейцария на същата основа, на която се консултира с експерти на държавите — членки на Съюза.

3. При изготвянето, в съответствие с ДФЕС, на актове за изпълнение относно основни актове от правото на Съюза в областта, обхваната от настоящия протокол, Комисията гарантира, че Швейцария има възможно най-широко участие в изготвянето на проектите, които ще бъдат представени по-късно на комитетите, подпомагащи Комисията при упражняването на изпълнителните ѝ правомощия, и се консултира с експерти на Швейцария на същата основа, на която се консултира с експерти на държавите — членки на Съюза.

4. Експертите на Швейцария участват в работата на комитети, които не са обхванати от параграфи 2 и 3, когато това е необходимо за правилното функциониране на настоящия протокол. Съвместният комитет по безопасността на храните изготвя и актуализира списък на тези комитети и, когато е целесъобразно, на други комитети със сходни характеристики.

5. Настоящият член не се прилага по отношение на правни актове на Съюза или разпоредби от тях, попадащи в обхвата на изключение, посочено в член 13, параграф 7.

ЧЛЕН 13

Включване на правни актове на Съюза

1. За да се гарантират правната сигурност и хомогенността на правото в областта, свързана с вътрешния пазар, в която участва Швейцария по силата на настоящия протокол, Швейцария и Съюзът гарантират, че правните актове на Съюза, приети в областта, обхваната от настоящия протокол, се включват в настоящия протокол възможно най-бързо след приемането им.
2. Правните актове на Съюза, включени в настоящия протокол в съответствие с параграф 4, по силата на включването им в настоящия протокол са част от правния ред на Швейцария, като според случая са предмет на адаптациите, приети от Съвместния комитет по безопасността на храните.
3. Когато приема правен акт в областта, обхваната от настоящия протокол, Съюзът информира Швейцария за това възможно най-бързо чрез Съвместния комитет по безопасността на храните. По искане на една от страните Съвместният комитет по безопасността на храните провежда обмен на мнения по въпроса.
4. Съвместният комитет по безопасността на храните действа в съответствие с параграф 1, като възможно най-бързо приема решение за изменение на раздел 2 от приложение I, включително необходимите адаптации.
5. Без да се засягат параграфи 1 и 2, ако е необходимо, за да се осигури съгласуваност на настоящия протокол с приложение I, изменено съгласно параграф 4, Съвместният комитет по безопасността на храните може да предложи на страните да одобрят в съответствие с вътрешните си процедури преразглеждането на настоящия протокол.

6. Позоваванията в настоящия протокол на правни актове на Съюза, които вече не са в сила, се считат за позовавания на отменящия правен акт на Съюза, включен в приложение I към настоящия протокол, считано от влизането в сила на решението на Съвместния комитет по безопасността на храните за съответното изменение на приложение I към настоящия протокол съгласно параграф 4, освен ако в това решение не е предвидено друго.

7. Задължението, посочено в параграф 1, не се прилага за правните актове на Съюза или техните разпоредби, попадащи в обхвата на някое от изключенията, изброени в член 7.

8. При спазване на член 14 решенията на Съвместния комитет по безопасността на храните съгласно параграф 4 влизат в сила незабавно, но при никакви обстоятелства преди датата, на която съответният правен акт на Съюза стане приложим в Съюза.

9. Страните си сътрудничат добросъвестно по време на процедурата, предвидена в настоящия член, за да улеснят вземането на решения.

ЧЛЕН 14

Изпълнение на конституционни задължения от страна на Швейцария

1. По време на обмена на мнения, посочен в член 13, параграф 3, Швейцария информира Съюза дали дадено решение, посочено в член 13, параграф 4, изисква изпълнението на конституционни задължения от страна на Швейцария, за да стане обвързващо.

2. Когато решението, посочено в член 13, параграф 4, изисква от Швейцария да изпълни конституционните си задължения, за да стане това решение обвързващо, Швейцария разполага със срок от най-много две години, считано от датата на информацията, предвидена в параграф 1, освен когато е започнала процедура за референдум, като в такъв случай този срок се удължава с една година.

3. Докато се очаква информацията от Швейцария, че страната е изпълнила конституционните си задължения, страните прилагат временно решението, посочено в член 13, параграф 4, освен ако Швейцария не уведоми Съюза, че временното прилагане на решението не е възможно, и представи причините за това.

При никакви обстоятелства не може временното прилагане да настъпи преди датата, на която съответният правен акт на Съюза стане приложим в Съюза.

4. Швейцария незабавно уведомява Съюза чрез Съвместния комитет по безопасността на храните за изпълнението на конституционните си задължения, посочени в параграф 1.

5. Решението влиза в сила в деня на предаване на уведомлението, предвидено в параграф 4, но при никакви обстоятелства преди датата, на която съответният правен акт на Съюза стане приложим в Съюза.

ЧЛЕН 15

Временно прилагане на правни актове,
приети въз основа на някой от правните актове, изброени в приложение I

1. Ако правен акт, приет въз основа на някой от правните актове, изброени в приложение I, е приложен в Съюза преди приемането на съответното решение на Съвместния комитет по безопасността на храните по силата на член 13, параграф 4, Швейцария прилага временно този акт, считано от датата на неговото прилагане в Съюза, за да гарантира едновременното му прилагане.

Всяко временно прилагане съгласно първа алинея от настоящия параграф се прекратява с влизането в сила на решението на Съвместния комитет по безопасността на храните в съответствие с член 13, параграф 8 или с временното му прилагане в съответствие с член 14, параграф 3, освен ако Съвместният комитет по безопасността на храните не реши да определи по-късен момент за това.

2. Когато при извънредни обстоятелства и по обективно обосновани причини Швейцария не е в състояние временно да приложи даден правен акт изцяло или частично съгласно параграф 1, тя незабавно уведомява Съвместния комитет по безопасността на храните, като посочва причините за невъзможността си да го направи. Страните провеждат консултации помежду си при първа възможност в рамките на Съвместния комитет по безопасността на храните.

3. Ако и доколкото Швейцария временно или условно не прилага правен акт в съответствие с параграф 1, Съюзът може да предприеме необходимите мерки, за да гарантира целостта на своето пространство на безопасност на храните. Съюзът уведомява незабавно Съвместния комитет по безопасността на храните за тези мерки и посочва причините за приемането им.

ЧЛЕН 16

Публикуване на правни актове, приети въз основа на някой от правните актове, изброени в приложение I

Страните незабавно и по леснодостъпен начин публикуват и актуализират списък на незаконодателните правни актове, приети въз основа на някой от правните актове, изброени в приложение I, които са включени в настоящия протокол в съответствие с член 13 или които следва да се прилагат временно в съответствие с член 15.

ГЛАВА 3

ТЪЛКУВАНЕ И ПРИЛАГАНЕ НА ПРОТОКОЛА

ЧЛЕН 17

Принцип за еднакво тълкуване

1. За постигането на целите, определени в настоящия протокол, и в съответствие с принципите на международното публично право двустранните споразумения в областите, свързани с вътрешния пазар, в които Швейцария участва, и правните актове на Съюза, на които се прави позоваване в тези споразумения, се тълкуват и прилагат еднакво в областите, свързани с вътрешния пазар, в които участва Швейцария.

2. Правните актове на Съюза, на които се прави позоваване в настоящия протокол, и — доколкото тяхното прилагане включва понятия от правото на Съюза — разпоредбите на настоящия протокол се тълкуват и прилагат в съответствие със съдебната практика на Съда на Европейския съюз, предхождаща или последваща подписването на настоящия протокол.

ЧЛЕН 18

Принцип на ефективно и хармонично прилагане

1. Комисията и компетентните органи на Швейцария си сътрудничат и се подпомагат взаимно при осигуряването на наблюдение върху прилагането на настоящия протокол. Те могат да обменят информация относно дейностите по наблюдение на прилагането на настоящия протокол. Те могат да обменят мнения и да обсъждат въпроси от взаимен интерес.
2. Всяка страна предприема подходящи мерки, за да гарантира ефективното и хармонично прилагане на настоящия протокол на своята територия.
3. Наблюдението на прилагането на настоящия протокол се извършва съвместно от страните в рамките на Съвместния комитет по безопасността на храните.

Ако Комисията или компетентните органи на Швейцария узнаят за случай на неправилно прилагане, въпросът може да бъде отнесен до Съвместния комитет по безопасността на храните, за да се намери приемливо решение.

4. Комисията и компетентните органи на Швейцария съответно наблюдават прилагането на настоящия протокол от другата страна. Прилага се процедурата, предвидена в член 20.

Доколкото, за да се гарантира ефективното и хармонично прилагане на настоящия протокол, институциите на Съюза следва да разполагат с определени правомощия за наблюдение по отношение на една от страните, като например правомощията за разследване и вземане на решения, в настоящия протокол трябва специално да се предвиждат тези правомощия.

ЧЛЕН 19

Принцип на изключителност

Страните се ангажират да не използват за решаването на спор относно тълкуването или прилагането на настоящия протокол и на правните актове на Съюза, на които се прави позоваване в настоящия протокол, или, когато е приложимо, относно съответствието с настоящия протокол на решение, прието от Комисията въз основа на настоящия протокол, който и да е метод за уреждане на спора, различен от предвидените в настоящия протокол.

ЧЛЕН 20

Процедура в случай на затруднение при тълкуването или прилагането

1. В случай на затруднение при тълкуването или прилагането на настоящия протокол или на правен акт на Съюза, на който се прави позоваване в настоящия протокол, страните се консултират помежду си в рамките на Съвместния комитет по безопасността на храните, за да намерят взаимно приемливо решение. За тази цел на Съвместния комитет по безопасността на храните се предоставят всички полезни елементи на информация, за да може той да направи подробен преглед на ситуацията. Съвместният комитет по безопасността на храните проучва всички възможности, които позволяват да се запази правилното функциониране на настоящия протокол.

2. Ако Съвместният комитет по безопасността на храните не е в състояние да намери решение на затруднението, посочено в параграф 1, в срок от три месеца от датата, на която затруднението е било отнесено до него, всяка от страните може да поиска арбитражен съд да разреши спора в съответствие с правилата, определени в допълнение I.

3. Когато спорът повдига въпрос относно тълкуването или прилагането на разпоредба, посочена в член 17, параграф 2, ако тълкуването на тази разпоредба е от значение за разрешаването на спора и то е необходимо на арбитражния съд, за да постанови своето решение, той отнася въпроса до Съда на Европейския съюз.

Когато спорът повдига въпрос относно тълкуването или прилагането на разпоредба, която попада в обхвата на изключение от задължението за динамично привеждане в съответствие, посочено в член 13, параграф 7, и когато спорът не включва тълкуване или прилагане на понятия от правото на Съюза, арбитражният съд решава спора, без да сезира Съда на Европейския съюз.

4. Когато арбитражният съд сезира Съда на Европейския съюз съгласно параграф 3:

а) решението на Съда на Европейския съюз има задължителна сила за арбитражния съд;
и

б) Швейцария се ползва със същите права като държавите членки и институциите на Съюза и подлежи на същите процедури пред Съда на Европейския съюз *mutatis mutandis*.

5. Всяка страна взема всички необходими мерки, за да изпълни добросъвестно решението на арбитражния съд.

Страната, за която арбитражният съд е установил, че не е спазила настоящия протокол, информира другата страна чрез Съвместния комитет по безопасността на храните за мерките, които е предприела, за да се съобрази с решението на арбитражния съд.

ЧЛЕН 21

Компенсаторни мерки

1. Ако договарящата страна, за която арбитражният съд е установил, че не се е съобщила със Споразумението, не информира другата договаряща страна в разумен срок, определен в съответствие с член IV.2, параграф 6 от допълнението, за мерките, които е предприела, за да се съобрази с решението на арбитражния съд, или ако другата договаряща страна счита, че съобщените мерки не съответстват на решението на арбитражния съд, тази друга договаряща страна може да приеме пропорционални компенсаторни мерки в рамките на Споразумението или на всяко друго двустранно споразумение в областите, свързани с вътрешния пазар, в които участва Швейцария (наричани по-нататък „компенсаторни мерки“), за да отстрани потенциален дисбаланс. Тя уведомява страната, за която арбитражният съд е установил, че не е спазила настоящия протокол, за компенсаторните мерки, които се посочват в уведомлението. Тези компенсаторни мерки пораждат действие три месеца след датата на това уведомление.
2. Ако в срок от един месец от датата на уведомяване за планираните компенсаторни мерки Съвместният комитет по безопасността на храните не е взел решение за спиране, изменение или отмяна на тези компенсаторни мерки, всяка от страните може да отнесе въпроса за пропорционалността на тези компенсаторни мерки до арбитраж в съответствие с допълнение I.
3. Арбитражният съд взема решение в сроковете, определени в член III.8, параграф 4 от допълнение I.

4. Компенсаторните мерки нямат обратно действие. По-специално се запазват правата и задълженията, които физическите лица и икономическите оператори вече са придобили преди влизането в сила на компенсаторните мерки.

ЧЛЕН 22

Сътрудничество между юрисдикциите

1. За да се насърчи еднаквото тълкуване, Федералният върховен съд на Швейцария и Съдът на Европейския съюз се споразумяват за диалог и условията за провеждането му.
2. Когато съд на държава — членка на Съюза, сезира Съда на Европейския съюз с преюдициален въпрос относно тълкуването на настоящия протокол или на разпоредба от правен акт на Съюза, посочен в него, Швейцария има право да представи на Съда на Европейския съюз изявления или писмени становища.

ЧАСТ IV

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 23

Позовавания на територии

Когато правните актове на ЕС, включени в настоящия протокол в съответствие с член 13 или които следва да се прилагат временно в съответствие с член 15, съдържат позовавания на територията на „Европейския съюз“, „Съюза“, „общия пазар“ или „вътрешния пазар“, за целите на настоящия протокол тези позовавания се разбират като позовавания на териториите, посочени в член 16 от Споразумението относно търговията със селскостопански продукти.

ЧЛЕН 24

Позовавания на граждани на държавите — членки на Съюза

Когато в правните актове на Съюза, включени в настоящия протокол в съответствие с член 13 или които следва да бъдат временно прилагани в съответствие с член 15, се посочват гражданите на държавите — членки на Съюза, за целите на настоящия протокол това се разбира като посочване на гражданите на държавите — членки на Съюза и на Швейцария.

ЧЛЕН 25

Влизане в сила и изпълнение на правните актове на Съюза

Разпоредбите на правните актове на Съюза, включени в настоящия протокол, относно тяхното влизане в сила или изпълнение, не са от значение за целите на настоящия протокол.

Приложимите за Швейцария срокове и дати за въвеждане в сила и изпълнение на решенията за включване на правни актове на Съюза в настоящия протокол произтичат от член 13, параграф 8 и член 14, параграф 5, както и от разпоредбите относно преходния режим.

ЧЛЕН 26

Адресати на правните актове на Съюза

Разпоредбите на правните актове на Съюза, включени в настоящия протокол в съответствие с член 13 или които трябва да бъдат временно прилагани в съответствие с член 15, указващи, че техни адресати са държавите — членки на Съюза, не са от значение за целите на настоящия протокол.

ЧАСТ V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 27

Професионална тайна

Представителите, експертите и другите агенти на страните са длъжни, дори и след като са престанали да изпълняват задълженията си, да не разкриват информация, получена в рамките на настоящия протокол, която е включена в обхвата на професионалната тайна.

ЧЛЕН 28

Класифицирана информация и чувствителна неклассифицирана информация

1. Никоя от разпоредбите на настоящия протокол не се тълкува като задължаваща някоя от страните да предоставя класифицирана информация.
2. Класифицираната информация или материалите, предоставени от страните или обменени между тях съгласно настоящия протокол, се обработват и защитават в съответствие със Споразумението между Конфедерация Швейцария и Европейския съюз относно процедурите за сигурност при обмена на класифицирана информация, съставено в Брюксел на 28 април 2008 г., както и с всяка мярка за сигурност за неговото изпълнение.

3. Съвместният комитет по безопасността на храните приема с решение инструкции за обработване, за да се гарантира защитата на чувствителната неклассифицирана информация, която страните обменят помежду си.

ЧЛЕН 29

Изпълнение

1. Страните предприемат всички подходящи мерки, общи или конкретни, за да гарантират изпълнението на задълженията, произтичащи от настоящия протокол, и се въздържат от всякакви мерки, които биха могли да застрашат постигането на неговите цели.

2. Страните предприемат всички необходими мерки, за да гарантират желанния резултат от правните актове на Съюза, на които е направено позоваване в настоящия протокол, и се въздържат от всякакви мерки, които биха могли да застрашат постигането на техните цели.

ЧЛЕН 30

Приложения и допълнения

Приложенията и допълненията към настоящия протокол представляват неразделна част от него.

ЧЛЕН 31

Териториален обхват

Настоящият протокол се прилага за териториите, посочени в член 16 от Споразумението относно търговията със селскостопански продукти.

ЧЛЕН 32

Преходен режим

1. Прилага се преходен период, който започва от датата на влизане в сила на настоящия протокол и приключва не по-късно от 24 месеца след влизането му в сила. Преходният период не се прилага за член 11.
2. Разпоредбите на настоящия протокол, с изключение на член 11, се прилагат от първия ден след края на преходния период, с изключение на приложение I, раздел 2, подзаглавие В, точки 14 и 15, по отношение на които разпоредбите на настоящия протокол се прилагат, считано от влизането му в сила.
3. По време на този преходен период Споразумението относно търговията със селскостопански продукти продължава да се прилага по отношение на приложения 4, 5, 6 и 11 към това споразумение.

4. Швейцария може да уведоми Съвместния комитет по безопасността на храните за желанието си да сложи край на преходния период в рамките на по-малко от 24 месеца след влизането в сила на настоящия протокол. В такъв случай Съвместният комитет по безопасността на храните определя датата на приключване на преходния период и съответно информира за това Съвместния комитет по селското стопанство, създаден с член 6 от Споразумението относно търговията със селскостопански продукти.

5. До края на преходния период Съвместният комитет по безопасността на храните актуализира датата на включване, посочена в раздел 2, първа алинея от приложение I, във вписванията относно всеки от съответните правни актове.

ЧЛЕН 33

Влизане в сила

1. Настоящият протокол се ратифицира или одобрява от страните съгласно собствените им процедури. Страните се уведомяват взаимно за приключването на вътрешните процедури, необходими за влизането в сила на настоящия протокол.

2. Настоящият протокол влиза в сила на първия ден от втория месец след последното нотифициране относно следните инструменти:

а) Институционален протокол към Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора;

- б) Протокол за изменение към Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора;
- в) Институционален протокол към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт;
- г) Протокол за изменение към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт;
- д) Протокол за държавната помощ към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт;
- е) Институционален протокол към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно железопътния и автомобилен превоз на стоки и пътници;
- ж) Протокол за изменение към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно железопътния и автомобилен превоз на стоки и пътници;
- з) Протокол за държавната помощ към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно железопътния и автомобилен превоз на стоки и пътници;
- и) Протокол за изменение към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти;

- й) Институционален протокол към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария за взаимно признаване по отношение на оценка за съответствие;
- к) Протокол за изменение към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария за взаимно признаване по отношение на оценка за съответствие;
- л) Споразумение между Европейския съюз и Конфедерация Швейцария относно редовната финансова вноска на Швейцария за намаляване на икономическите и социалните различия в Европейския съюз;
- м) Споразумение между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно участието на Конфедерация Швейцария в програми на Съюза;
- н) Споразумение между Европейския съюз и Конфедерация Швейцария относно реда и условията за участие на Конфедерация Швейцария в Агенцията на Европейския съюз за космическата програма.

ЧЛЕН 34

Изменение и прекратяване

1. Настоящият протокол може да бъде изменян по всяко време по взаимно съгласие на страните.
2. Всяка страна може да прекрати действието на настоящия протокол, като нотифицира другата страна.

3. Настоящият протокол престава да се прилага шест месеца след получаване на нотификацията, посочена в параграф 2.
4. Ако действието на настоящия протокол бъде прекратено в съответствие с параграф 2 от настоящия член, Споразумението относно търговията със селскостопански продукти престава да се прилага на датата, посочена в параграф 3 от настоящия член. В такъв случай се прилага член 17, параграф 4 от Споразумението относно търговията със селскостопански продукти.
5. Ако Споразумението относно търговията със селскостопански продукти бъде прекратено в съответствие с член 17, параграф 3 от него, настоящият протокол престава да се прилага на датата, посочена в член 17, параграф 4 от него.
6. Когато настоящият протокол престане да бъде в сила, се запазват правата и задълженията, които физическите лица и икономическите оператори вече са придобили по силата на настоящия протокол преди датата на прекратяването му. Страните уреждат по взаимно съгласие действията, които се предприемат по отношение на правата в процеса на придобиването им.

Съставено в [...] на [...] в два еднообразни екземпляра на английски, български, гръцки, датски, естонски, ирландски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, хърватски, чешки и шведски език, като текстовете на всички езици са еднакво автентични.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО долуподписаните упълномощени представители положиха подписите си под настоящия протокол.

(Поле за подпис, на 24-те езика на ЕС: „За Европейския съюз“ и „За Конфедерация Швейцария“)

ПРАВНИ АКТОВЕ В ОБЩОТО ПРОСТРАНСТВО ЗА БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ

РАЗДЕЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Правните актове, които се включват в настоящия протокол в съответствие с член 13 или които следва да се прилагат временно в съответствие с член 15, се прилагат при спазване на изключенията, изброени в член 7, и се четат, както следва:

Освен ако не е предвидено друго в техническите адаптации:

- правата и задълженията, предвидени в тези актове за държавите — членки на Съюза, се считат за предвидени за Швейцария;
- всяко друго позоваване на държавите членки в тези актове се чете като включващо посочване на Швейцария;
- позоваването в тези актове на физически или юридически лица, пребиваващи или установени в държавите — членки на Съюза, се чете като включващо позоваване на физически или юридически лица, пребиваващи или установени в Швейцария.

Това се прилага при пълно спазване на институционалните разпоредби.

С оглед на особения характер на общото пространство на безопасност на храните и за целите на член 18, параграф 4, последно изречение, Комисията разполага с правомощията, предоставени ѝ в тези актове, по отношение на Швейцария, освен ако не е предвидено друго в техническите адаптации. Когато Комисията упражнява такива правомощия, тя следва да си сътрудничи с компетентните швейцарски органи в съответствие с практиката, свързана с приложимото законодателство.

РАЗДЕЛ 2

СПИСЪК НА ПРАВНИТЕ АКТОВЕ

Правните актове, изброени в настоящия раздел, се четат като включващи правните актове, приети въз основа на тях и включени в настоящия протокол с решения на Съвместния комитет по безопасността на храните в съответствие с член 13, параграф 4, до датата на включване, посочена във вписването относно всеки съответен правен акт, изброен в настоящия раздел.

Съответната дата е определена в съответното решение на Съвместния комитет по безопасността на храните.

За целите на настоящия протокол, разпоредбите на правните актове, изброени в настоящия раздел, се четат със следните адаптации:

Когато в някой от правните актове по-долу се прави позоваване на задълженията на държавите членки съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 или Директива 2002/58/ЕО, тези позовавания се разбират по отношение на Швейцария като позовавания на съответното национално законодателство.

А. Официален контрол и внос

1. 32017 R 0625: Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (Регламент относно официалния контрол) (ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1),

изменен със следните правни актове:

- 1.1. 32021 R 1756: Регламент (ЕС) 2021/1756 на Европейския парламент и на Съвета от 6 октомври 2021 г. (ОВ L 357, 8.10.2021 г., стр. 27),
- 1.2. 32024 R 3115: Регламент (ЕС) 2024/3115 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2024 г. (ОВ L, 2024/3115, 16.12.2024, стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

За целите на настоящия протокол разпоредбите на посочения регламент се четат със следната адаптация:

- а) позоваванията на митнически процедури се разбират като позовавания на съответното швейцарско законодателство;
- б) в приложение I се добавя следното: „31. Територията на Швейцария.“.

Б. Растителен репродуктивен материал

- 2. 31966 L 0401: Директива 66/401/ЕИО на Съвета от 14 юни 1966 г. относно търговията със семена от фуражни култури (ОВ L 125, 11.7.1966 г., стр. 2298),

изменена със следните правни актове:

- 2.1. 31969 L 0063: Директива 69/63/ЕИО на Съвета от 18 февруари 1969 г. (ОВ L 48, 26.2.1969 г., стр. 8),
- 2.2. 31971 L 0162: Директива 71/162/ЕИО на Съвета от 30 март 1971 г. (ОВ L 87, 17.4.1971 г., стр. 24),
- 2.3. 31972 L 0274: Директива 72/274/ЕИО на Съвета от 20 юли 1972 г. (ОВ L 171, 29.7.1972 г., стр. 37),
- 2.4. 31972 L 0418: Директива 72/418/ЕИО на Съвета от 6 декември 1972 г. (ОВ L 287, 26.12.1972 г., стр. 22),

- 2.5. 31973 L 0438: Директива 73/438/ЕИО на Съвета от 11 декември 1973 г. (ОВ L 356, 27.12.1973 г., стр. 79),
- 2.6. 31975 L 0444: Директива 75/444/ЕИО на Съвета от 26 юни 1975 г. (ОВ L 196, 26.7.1975 г., стр. 6),
- 2.7. 31978 L 0055: Директива 78/55/ЕИО на Съвета от 19 декември 1977 г. (ОВ L 16, 20.1.1978 г., стр. 23),
- 2.8. 31978 L 0692: Директива 78/692/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г. (ОВ L 236, 26.8.1978 г., стр. 13),
- 2.9. 31978 L 1020: Директива 78/1020/ЕИО на Съвета от 5 декември 1978 г. (ОВ L 350, 14.12.1978 г., стр. 27),
- 2.10. 31979 L 0692: Директива 79/692/ЕИО на Съвета от 24 юли 1979 г. (ОВ L 205, 13.8.1979 г., стр. 1),
- 2.11. 31986 L 0155: Директива 86/155/ЕИО на Съвета от 22 април 1986 г. (ОВ L 118, 7.5.1986 г., стр. 23),
- 2.12. 31988 L 0332: Директива 88/332/ЕИО на Съвета от 13 юни 1988 г. (ОВ L 151, 17.6.1988 г., стр. 82),
- 2.13. 31988 L 0380: Директива 88/380/ЕИО на Съвета от 13 юни 1988 г. (ОВ L 187, 16.7.1988 г., стр. 31),

- 2.14. 31996 L 0072: Директива 96/72/ЕО на Съвета от 18 ноември 1996 г. (ОВ L 304, 27.11.1996 г., стр. 10),
- 2.15. 31998 L 0095: Директива 98/95/ЕО на Съвета от 14 декември 1998 г. (ОВ L 25, 1.2.1999 г., стр. 1),
- 2.16. 31998 L 0096: Директива 98/96/ЕО на Съвета от 14 декември 1998 г. (ОВ L 25, 1.2.1999 г., стр. 27),
- 2.17. 32001 L 0064: Директива 2001/64/ЕО на Съвета от 31 август 2001 г. (ОВ L 234, 1.9.2001 г., стр. 60),
- 2.18. 32003 L 0061: Директива 2003/61/ЕО на Съвета от 18 юни 2003 г. (ОВ L 165, 3.7.2003 г., стр. 23),
- 2.19. 32004 L 0117: Директива 2004/117/ЕО на Съвета от 22 декември 2004 г. (ОВ L 14, 18.1.2005 г., стр. 18),

и включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

3. 31966 L 0402: Директива 66/402/ЕИО на Съвета от 14 юни 1966 г. относно търговията със семена от зърнени култури (ОВ 125, 11.7.1966 г., стр. 2309),

изменена със следните правни актове:

- 3.1. 31969 L 0060: Директива 69/60/ЕИО на Съвета от 18 февруари 1969 г. (ОВ L 48, 26.2.1969 г., стр. 1),
- 3.2. 31971 L 0162: Директива 71/162/ЕИО на Съвета от 30 март 1971 г. (ОВ L 87, 17.4.1971 г., стр. 24),
- 3.3. 31972 L 0274: Директива 72/274/ЕИО на Съвета от 20 юли 1972 г. (ОВ L 171, 29.7.1972 г., стр. 37),
- 3.4. 31972 L 0418: Директива 72/418/ЕИО на Съвета от 6 декември 1972 г. (ОВ L 287, 26.12.1972 г., стр. 22),
- 3.5. 31973 L 0438: Директива 73/438/ЕИО на Съвета от 11 декември 1973 г. (ОВ L 356, 27.12.1973 г., стр. 79),
- 3.6. 31975 L 0444: Директива 75/444/ЕИО на Съвета от 26 юни 1975 г. (ОВ L 196, 26.7.1975 г., стр. 6),
- 3.7. 31978 L 0055: Директива 78/55/ЕИО на Съвета от 19 декември 1977 г. (ОВ L 16, 20.1.1978 г., стр. 23),
- 3.8. 31978 L 0692: Директива 78/692/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г. (ОВ L 236, 26.8.1978 г., стр. 13),

- 3.9. 31978 L 1020: Директива 78/1020/ЕИО на Съвета от 5 декември 1978 г. (ОВ L 350, 14.12.1978 г., стр. 27),
- 3.10. 31979 L 0692: Директива 79/692/ЕИО на Съвета от 24 юли 1979 г. (ОВ L 205, 13.8.1979 г., стр. 1),
- 3.11. 31986 L 0155: Директива 86/155/ЕИО на Съвета от 22 април 1986 г. (ОВ L 118, 7.5.1986 г., стр. 23),
- 3.12. 31988 L 0332: Директива 88/332/ЕИО на Съвета от 13 юни 1988 г. (ОВ L 151, 17.6.1988 г., стр. 82),
- 3.13. 31988 L 0380: Директива 88/380/ЕИО на Съвета от 13 юни 1988 г. (ОВ L 187, 16.7.1988 г., стр. 31),
- 3.14. 31996 L 0072: Директива 96/72/ЕО на Съвета от 18 ноември 1996 г. (ОВ L 304, 27.11.1996 г., стр. 10),
- 3.15. 31998 L 0095: Директива 98/95/ЕО на Съвета от 14 декември 1998 г. (ОВ L 25, 1.2.1999 г., стр. 1),
- 3.16. 31998 L 0096: Директива 98/96/ЕО на Съвета от 14 декември 1998 г. (ОВ L 25, 1.2.1999 г., стр. 27),
- 3.17. 32001 L 0064: Директива 2001/64/ЕО на Съвета от 31 август 2001 г. (ОВ L 234, 1.9.2001 г., стр. 60),

3.18. 32003 L 0061: Директива 2003/61/ЕО на Съвета от 18 юни 2003 г. (ОВ L 165, 3.7.2003 г., стр. 23),

3.19. 32004 L 0117: Директива 2004/117/ЕО на Съвета от 22 декември 2004 г. (ОВ L 14, 18.1.2005 г., стр. 18),

и включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

4. 31968 L 0193: Директива 68/193/ЕИО на Съвета от 9 април 1968 г. относно търговията с материал за вегетативно размножаване на лози (ОВ L 93, 17.4.1968 г., стр. 15),

изменена със следните правни актове:

4.1. 31971 L 0140: Директива 71/140/ЕИО на Съвета от 22 март 1971 г. (ОВ L 71, 25.3.1971 г., стр. 16),

4.2. 31974 L 0648: Директива 74/648/ЕИО на Съвета от 9 декември 1974 г. (ОВ L 352, 28.12.1974 г., стр. 43),

4.3. 31978 L 0055: Директива 78/55/ЕИО на Съвета от 19 декември 1977 г. (ОВ L 16, 20.1.1978 г., стр. 23),

4.4. 31978 L 0692: Директива 78/692/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г. (ОВ L 236, 26.8.1978 г., стр. 13),

- 4.5. 31986 L 0155: Директива 86/155/ЕИО на Съвета от 22 април 1986 г. (ОВ L 118, 7.5.1986 г., стр. 23),
- 4.6. 31988 L 0332: Директива 88/332/ЕИО на Съвета от 13 юни 1988 г. (ОВ L 151, 17.6.1988 г., стр. 82),
- 4.7. 32002 L 0011: Директива 2002/11/ЕО на Съвета от 14 февруари 2002 г. (ОВ L 53, 23.2.2002 г., стр. 20),
- 4.8. 32003 L 0061: Директива 2003/61/ЕО на Съвета от 18 юни 2003 г. (ОВ L 165, 3.7.2003 г., стр. 23),
- 4.9. 32003 R 1829: Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. (ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

- 5. 31998 L 0056: Директива 98/56/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 г. (ОВ L 226, 13.8.1998 г., стр. 16),

изменена със следните правни актове:

- 5.1. 32003 R 0806: Регламент (ЕО) № 806/2003 на Съвета от 14 април 2003 г. (ОВ L 122, 16.5.2003 г., стр. 1),

5.2. 32003 L 0061: Директива 2003/61/ЕО на Съвета от 18 юни 2003 г. (ОВ L 165, 3.7.2003 г., стр. 23),

и включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

6. 31999 L 0105: Директива 1999/105/ЕО на Съвета от 22 декември 1999 г. относно търговията с горски репродуктивен материал (ОВ L 11, 15.1.2000 г., стр. 17), включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

7. 32002 L 0053: Директива 2002/53/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно общия каталог на сортовете от земеделски растителни видове (ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 1),

изменена със следните правни актове:

7.1. 32003 R 1829: Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. (ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

8. 32002 L 0054: Директива 2002/54/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно търговията със семена от цвекло (ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 12),

изменена със следните правни актове:

8.1. 32003 L 0061: Директива 2003/61/ЕО на Съвета от 18 юни 2003 г. (ОВ L 165, 3.7.2003 г., стр. 23),

8.2. 32004 L 0117: Директива 2004/117/ЕО на Съвета от 22 декември 2004 г. (ОВ L 14, 18.1.2005 г., стр. 18),

и включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

9. 32002 L 0055: Директива 2002/55/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно търговията със семена от зеленчукови култури (ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 33),

изменена със следните правни актове:

9.1. 32003 L 0061: Директива 2003/61/ЕО на Съвета от 18 юни 2003 г. (ОВ L 165, 3.7.2003 г., стр. 23),

9.2. 32003 R 1829: Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. (ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 1),

9.3. 32004 L 0117: Директива 2004/117/ЕО на Съвета от 22 декември 2004 г. (ОВ L 14, 18.1.2005 г., стр. 18),

и включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

10. 32002 L 0056: Директива 2002/56/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно търговията с посадъчен материал от картофи (ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 60),

изменена със следните правни актове:

- 10.1. 32003 L 0061: Директива 2003/61/ЕО на Съвета от 18 юни 2003 г. (ОВ L 165, 3.7.2003 г., стр. 23),

и включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

11. 32002 L 0057: Директива 2002/57/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно търговията със семена от маслодайни и влакнодайни култури (ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 74),

изменена със следните правни актове:

- 11.1. 32002 L 0068: Директива 2002/68/ЕО на Съвета от 19 юли 2002 г. (ОВ L 195, 24.7.2002 г., стр. 32),

- 11.2. 32003 L 0061: Директива 2003/61/ЕО на Съвета от 18 юни 2003 г. (ОВ L 165, 3.7.2003 г., стр. 23),

- 11.3. 32004 L 0117: Директива 2004/117/ЕО на Съвета от 22 декември 2004 г. (ОВ L 14, 18.1.2005 г., стр. 18),

и включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

12. 32008 L 0072: Директива 2008/72/ЕО на Съвета от 15 юли 2008 г. относно търговията със зеленчуков размножителен и посадъчен материал, различен от семена (ОВ L 205, 1.8.2008 г., стр. 28), включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.
13. 32008 L 0090: Директива 2008/90/ЕО на Съвета от 29 септември 2008 г. относно предлагането на пазара на посадъчен материал от овощни растения и на овощни растения, предназначени за производство на плодове (ОВ L 267, 8.10.2008 г., стр. 8), включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

В. Продукти за растителна защита

14. 32009 R 1107: Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 309, 24.11.2009 г., стр. 1),

изменен със следните правни актове:

- 14.1. 32013 R 0518: Регламент (ЕС) № 518/2013 на Съвета от 13 май 2013 г. (ОВ L 158, 10.6.2013 г., стр. 72),
- 14.2. 32017 R 0625: Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. (ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1),
- 14.3. 32019 R 1009: Регламент (ЕС) 2019/1009 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 г. (ОВ L 170, 25.6.2019 г., стр. 1),

14.4. 32019 R 1381: Регламент (ЕС) 2019/1381 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. (ОВ L 231, 6.9.2019 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

За целите на настоящия протокол разпоредбите на посочения регламент се четат със следната адаптация:

В приложение I Швейцария принадлежи към зона Б - Център.

15. 32009 L 0128: Директива 2009/128/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за създаване на рамка за действие на Общността за постигане на устойчива употреба на пестициди (ОВ L 309, 24.11.2009 г., стр. 71),

изменена със следните правни актове:

15.1. 32019 R 1243: Регламент (ЕС) 2019/1243 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. (ОВ L 198, 25.7.2019 г., стр. 241),

и включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

Г. Здраве на растенията

16. 32016 R 2031: Регламент (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. за защитните мерки срещу вредителите по растенията, за изменение на регламенти (ЕС) № 228/2013, (ЕС) № 652/2014 и (ЕС) № 1143/2014 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 69/464/ЕИО, 74/647/ЕИО, 93/85/ЕИО, 98/57/ЕО, 2000/29/ЕО, 2006/91/ЕО и 2007/33/ЕО на Съвета (ОВ L 317, 23.11.2016 г., стр. 4),

изменен със следните правни актове:

- 16.1. 32017 R 0625: Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. (ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1),

- 16.2. 32024 R 3115: Регламент (ЕС) 2024/3115 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2024 г. (ОВ L, 2024/3115, 16.12.2024 г.),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

За целите на настоящия протокол разпоредбите на посочения регламент се четат със следната адаптация:

- а) в член 45, параграф 1, изображението на швейцарското знаме или герб може да се използва в информационните материали в допълнение към знамето на Съюза или вместо него;

- б) в приложение VII изображението на швейцарския герб може да се използва върху растителния паспорт вместо знамето на Съюза;
- в) в приложение VIII изображението на герба на Швейцария може да се използва върху фитосанитарните сертификати, фитосанитарния сертификат за реекспорт и фитосанитарния предекспортен сертификат вместо знамето на Съюза.
Сертификатите ще се издават на името на Швейцария и, когато е необходимо, терминът „ЕС“ ще бъде заменен с термина „СН“;
- г) позоваванията на Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета се разбират, по отношение на Швейцария, като позовавания на съответното национално законодателство.

Д. Фуражи

17. 32002 L 0032: Директива 2002/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 май 2002 г. относно нежеланите вещества в храните за животни (ОВ L 140, 30.5.2002 г., стр. 10),

изменена със следните правни актове:

- 17.1. 32009 R 0219: Регламент (ЕО) № 219/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. (ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 109),

- 17.2. 32019 R 1243: Регламент (ЕС) 2019/1243 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. (ОВ L 198, 25.7.2019 г., стр. 241),

и включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

18. 32003 R 1831: Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно добавки за използване при храненето на животните (ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 29),

изменен със следните правни актове:

18.1. 32009 R 0596: Регламент (ЕО) № 596/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. (ОВ L 188, 18.7.2009 г., стр. 14),

18.2. 32009 R 0767: Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. (ОВ L 229, 1.9.2009 г., стр. 1),

18.3. 32019 R 1243: Регламент (ЕС) 2019/1243 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. (ОВ L 198, 25.7.2019 г., стр. 241),

18.4. 32019 R 1381: Регламент (ЕС) 2019/1381 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. (ОВ L 231, 6.9.2019 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

19. 32005 R 0183: Регламент (ЕО) № 183/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 12 януари 2005 г. за определяне на изискванията за хигиена на фуражите (ОВ L 35, 8.2.2005 г., стр. 1),

изменен със следните правни актове:

19.1. 32009 R 0219: Регламент (ЕО) № 219/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. (ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 109),

19.2. 32019 R 0004: Регламент (ЕС) 2019/4 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. (ОВ L 4, 7.1.2019 г., стр. 1),

19.3. 32019 R 1243: Регламент (ЕС) 2019/1243 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. (ОВ L 198, 25.7.2019 г., стр. 241),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

20. 32009 R 0767: Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно пускането на пазара и употребата на фуражи, за изменение на Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета, за отмяна на Директива 79/373/ЕИО на Съвета, Директива 80/511/ЕИО на Комисията, директиви 82/471/ЕИО, 83/228/ЕИО, 93/74/ЕИО, 93/113/ЕО и 96/25/ЕО на Съвета, както и на Решение 2004/217/ЕО на Комисията (ОВ L 229, 1.9.2009 г., стр. 1), включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

За целите на настоящия протокол разпоредбите на посочения регламент се четат със следната адаптация:

Швейцария може да продължи да прилага разпоредбите на швейцарското право, предвиждащи ограничения относно използването на фуражни суровини, получени от сортове *Cannabis* sp., за животни, отглеждани за производство на храни, в допълнение към предвидените в приложение III към Регламент (ЕО) № 767/2009.

Е. Селекция в животновъдството — зоотехника

21. 31990 L 0428: Директива 90/428/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно търговията с еднокопитни животни, предназначени за състезания, и определянето на условията за участие в тези състезания (ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 60),

изменена със следните правни актове:

- 21.1. 32008 L 0073: Директива 2008/73/ЕО на Съвета от 15 юли 2008 г. (ОВ L 219, 14.8.2008 г., стр. 40),

и включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

22. 32016 R 1012: Регламент (ЕС) 2016/1012 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно зоотехнически и генеалогични условия за развъждане, търговия и въвеждане в Съюза на чистопородни разплодни животни, хибридни разплодни свине и зародишни продукти от тях, за изменение на Регламент (ЕС) № 652/2014 и директиви 89/608/ЕИО и 90/425/ЕИО на Съвета и за отмяна на определени актове в областта на развъждането на животни (Регламент относно разплодните животни) (ОВ L 171, 29.6.2016 г., стр. 66), включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

Ж. Здраве на животните, контрол на зоонозите

23. 32016 R 0429: Регламент (ЕС) 2016/429 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. за заразните болести по животните и за изменение и отмяна на определени актове в областта на здравеопазването на животните (Законодателство за здравеопазването на животните) (ОВ L 84, 31.3.2016 г., стр. 1),

изменен със следните правни актове:

- 23.1. 32017 R 0625: Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. (ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

За целите на настоящия протокол разпоредбите на посочения регламент се четат със следната адаптация:

В член 49, параграф 1 Швейцария се задължава да поеме разходите за транспорт и замяна на антигена, ваксината и диагностичния реактив, доставени на Швейцария съгласно тази разпоредба.

24. 32013 R 0576: Регламент (ЕС) № 576/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 година относно движението с нетърговска цел на домашни любимци и за отмяна на Регламент (ЕО) № 998/2003 (ОВ L 178, 28.6.2013 г., стр. 1), включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

25. 32001 R 0999: Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопatii (ОВ L 147, 31.5.2001 г., стр. 1),

изменен със следните правни актове:

- 25.1. 32003 R 1128: Регламент (ЕО) № 1128/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 16 юни 2003 г. (ОВ L 160, 28.6.2003 г., стр. 1),

- 25.2. 32005 R 0932: Регламент (ЕО) № 932/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2005 г. (ОВ L 163, 23.6.2005 г., стр. 1),

- 25.3. 32006 R 1923: Регламент (ЕО) № 1923/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. (ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 1),

- 25.4. 32009 R 0220: Регламент (ЕО) № 220/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. (ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 155),

- 25.5. 32013 R 0517: Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета от 13 май 2013 г. (ОВ L 158, 10.6.2013 г., стр. 1),

- 25.6. 32017 R 0625: Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. (ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

26. 32003 R 2160: Регламент (ЕО) № 2160/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 г. относно контрола на салмонела и други специфични агенти, причиняващи зоонози, които присъстват в хранителната верига (ОВ L 325, 12.12.2003 г., стр. 1),

изменен със следните правни актове:

26.1. 32009 R 0596: Регламент (ЕО) № 596/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. (ОВ L 188, 18.7.2009 г., стр. 14),

26.2. 32013 R 0517: Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета от 13 май 2013 г. (ОВ L 158, 10.6.2013 г., стр. 1),

26.3. 32016 R 0429: Регламент (ЕС) 2016/429 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. (ОВ L 84, 31.3.2016 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

27. 32003 L 0099: Директива 2003/99/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 г. относно мониторинга на зоонозите и заразните агенти, причиняващи зоонози, за изменение на Решение 90/424/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 92/117/ЕИО на Съвета (ОВ L 325, 12.12.2003 г., стр. 31),

изменена със следните правни актове:

27.1. 32006 L 0104: Директива 2006/104/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 г. (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 352),

27.2. 32009 R 0219: Регламент (ЕО) № 219/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. (ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 109),

27.3. 32013 L 0020: Директива 2013/20/ЕС на Съвета от 13 май 2013 г. (ОВ L 158, 10.6.2013 г., стр. 234),

и включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

3. Храни — общи въпроси

28. 32002 R 0178: Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1),

изменен със следните правни актове:

28.1. 32003 R 1642: Регламент (ЕО) № 1642/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 юли 2003 г. (ОВ L 245, 29.9.2003 г., стр. 4),

28.2. 32009 R 0596: Регламент (ЕО) № 596/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. (ОВ L 188, 18.7.2009 г., стр. 14),

28.3. 32017 R 0745: Регламент (ЕС) 2017/745 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2017 г. (ОВ L 117, 5.5.2017 г., стр. 1),

28.4. 32019 R 1243: Регламент (ЕС) 2019/1243 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. (ОВ L 198, 25.7.2019 г., стр. 241),

28.5. 32019 R 1381: Регламент (ЕС) 2019/1381 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. (ОВ L 231, 6.9.2019 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

За целите на настоящия протокол разпоредбите на посочения регламент се четат със следната адаптация:

- а) Швейцария участва в работата на Европейския орган за безопасност на храните (наричан по-нататък „органът“);
- б) Швейцария участва финансово в дейностите, посочени в буква а) в съответствие с член 9 от настоящия протокол и приложение II към настоящия протокол;
- в) Швейцария участва пълноценно в Управителния съвет на органа и в Консултативния форум на органа и има същите права и задължения в него като държавите — членки на Съюза, с изключение на правото на гласуване;
- г) Когато бъдат избрани и назначени, швейцарските експерти участват пълноценно в научните комитети и научните групи и имат същите права и задължения в тях, като всички останали експерти, участващи в тях, в съответствие с приложимата законодателна рамка;

- д) Швейцария може да определя компетентни организации, действащи в области в рамките на мисията на органа, които да съдействат на органа;
- е) чрез дерогация от член 12, параграф 2, буква а) от Условията за работа на другите служители на Европейския съюз¹ органът може, ако реши, да наеме на договор швейцарски граждани, които се ползват с пълните си права на граждани. Органът може да приема командировани експерти от Швейцария;
- ж) Швейцария предоставя на органа и неговите служители, в рамките на техните официални функции за органа, привилегиите и имунитетите, предвидени в допълнение 2, които се основават на членове 1—6, 10—15 и 17 и 18 от Протокол № 7. Препратките към съответните членове от посочения протокол са посочени в скоби за информация;
- з) Швейцария участва пълноценно в мрежите, управлявани от органа, и има същите права и задължения в тях като държавите — членки на Съюза;

И. Храни — хигиена

29. 31989 L 0108: Директива 89/108/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно дълбоко замразените храни за човешка консумация (ОВ L 40, 11.2.1989 г., стр. 34),

¹ Регламент № 31 (ЕИО), 11 (ЕОАЕ), установяващ Правилника за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители на Европейската икономическа общност и на Европейската общност за атомна енергия (ОВ 45, 14.6.1962 г., стр. 1385), включително всички последващи изменения.

изменена със следните правни актове:

29.1. 32003 R 1882: Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 29 септември 2003 г. (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1),

29.2. 32006 L 0107: Директива 2006/107/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 г. (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 411),

29.3. 32008 R 1137: Регламент (ЕО) № 1137/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. (ОВ L 311, 21.11.2008 г., стр. 1),

29.4. 32013 L 0020: Директива 2013/20/ЕС на Съвета от 13 май 2013 г. (ОВ L 158, 10.6.2013 г., стр. 234),

и включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

30. 32004 R 0852: Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 1),

изменен със следните правни актове:

30.1. 32009 R 0219: Регламент (ЕО) № 219/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. (ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 109),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

31. 32004 R 0853: Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55),

изменен със следните правни актове:

- 31.1. 32009 R 0219: Регламент (ЕО) № 219/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. (ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 109),

- 31.2. 32013 R 0517: Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета от 13 май 2013 г. (ОВ L 158, 10.6.2013 г., стр. 1),

- 31.3. 32019 R 1243: Регламент (ЕС) 2019/1243 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. (ОВ L 198, 25.7.2019 г., стр. 241),

- 31.4. 32021 R 1756: Регламент (ЕС) 2021/1756 на Европейския парламент и на Съвета от 6 октомври 2021 г. (ОВ L 357, 8.10.2021 г., стр. 27),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

Й. Храни — съставки, следи и стандарти за предлагане на пазара

32. 32002 L 0046: Директива 2002/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки по отношение на добавките към храни (ОВ L 183, 12.7.2002 г., стр. 51),

изменена със следните правни актове:

32.1. 32008 R 1137: Регламент (ЕО) № 1137/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. (ОВ L 311, 21.11.2008 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

33. 32003 R 2065: Регламент (ЕО) № 2065/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 10 ноември 2003 г. относно пушилни ароматизанти, използвани или предназначени за влагане в или върху храни (ОВ L 309, 26.11.2003 г., стр. 1),

изменен със следните правни актове:

33.1. 32009 R 0596: Регламент (ЕО) № 596/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. (ОВ L 188, 18.7.2009 г., стр. 14),

33.2. 32019 R 1243: Регламент (ЕС) 2019/1243 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. (ОВ L 198, 25.7.2019 г., стр. 241),

33.3. 32019 R 1381: Регламент (ЕС) 2019/1381 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. (ОВ L 231, 6.9.2019 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

34. 32006 R 1925: Регламент (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно влагането на витамини, минерали и някои други вещества в храните (ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 26),

изменен със следните правни актове:

- 34.1. 32008 R 0108: Регламент (ЕО) № 108/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. (ОВ L 39, 13.2.2008 г., стр. 11),

- 34.2. 32011 R 1169: Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. (ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 18),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

35. 32008 R 1331: Регламент (ЕО) № 1331/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. за установяване на обща разрешителна процедура за добавките в храните, ензимите в храните и ароматизантите в храните (ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 1),

изменен със следните правни актове:

- 35.1. 32019 R 1381: Регламент (ЕС) 2019/1381 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. (ОВ L 231, 6.9.2019 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

36. 32008 R 1332: Регламент (ЕО) № 1332/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно ензимите в храните и за изменение на Директива 83/417/ЕИО на Съвета, Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета, Директива 2000/13/ЕО, Директива 2001/112/ЕО на Съвета и Регламент (ЕО) № 258/97 (ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 7), включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.
37. 32008 R 1333: Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно добавките в храните (ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 16), включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.
38. 32008 R 1334: Регламент (ЕО) № 1334/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно ароматизантите и определени хранителни съставки с ароматични свойства за влагане във или върху храни и за изменение на Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета, регламенти (ЕО) № 2232/96 и (ЕО) № 110/2008 и Директива 2000/13/ЕО (ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 34),

изменен със следните правни актове:

38.1. 32011 R 1169: Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. (ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 18),

38.2. 32014 R 0251: Регламент (ЕС) № 251/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. (ОВ L 84, 20.3.2014 г., стр. 14),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

39. 32013 R 0609: Регламент (ЕС) № 609/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно храните, предназначени за кърмачета и малки деца, храните за специални медицински цели и заместителите на целодневния хранителен прием за регулиране на телесното тегло и за отмяна на Директива 92/52/ЕИО на Съвета, директиви 96/8/ЕО, 1999/21/ЕО, 2006/125/ЕО и 2006/141/ЕО на Комисията, Директива 2009/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и регламенти (ЕО) № 41/2009 и (ЕО) № 953/2009 на Комисията (ОВ L 181, 29.6.2013 г., стр. 35), включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.
40. 32015 L 2203: Директива (ЕС) 2015/2203 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки във връзка с казеините и казеинатите, предназначени за консумация от човека, и за отмяна на Директива 83/417/ЕИО на Съвета (ОВ L 314, 1.12.2015 г., стр. 1), включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.
41. 32015 R 2283: Регламент (ЕС) 2015/2283 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. относно новите храни, за изменение на Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 1852/2001 на Комисията (ОВ L 327, 11.12.2015 г., стр. 1),

изменен със следните правни актове:

- 41.1. 32019 R 1381: Регламент (ЕС) 2019/1381 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. (ОВ L 231, 6.9.2019 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

К. Храни — остатъци от пестициди и ветеринарни лекарствени продукти и замърсители

42. 31993 R 0315: Регламент (ЕИО) № 315/93 на Съвета от 8 февруари 1993 г. за установяване на общностни процедури относно замърсителите в храните (ОВ L 37, 13.2.1993 г., стр. 1),

изменен със следните правни актове:

- 42.1. 32003 R 1882: Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 29 септември 2003 г. (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1),

- 42.2. 32009 R 0596: Регламент (ЕО) № 596/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. (ОВ L 188, 18.7.2009 г., стр. 14),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

43. 32005 R 0396: Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 23 февруари 2005 г. относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди във и върху храни или фуражи от растителен или животински произход и за изменение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 70, 16.3.2005 г., стр. 1),

изменен със следните правни актове:

- 43.1. 32008 R 0299: Регламент (ЕО) № 299/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 г. (ОВ L 97, 9.4.2008 г., стр. 67),

43.2. 32017 R 0625: Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. (ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

44. 32009 R 0470: Регламент (ЕО) № 470/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно установяване на процедури на Общността за определяне на допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в храни от животински произход, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета и за изменение на Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 152, 16.6.2009 г., стр. 11), включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

За целите на настоящия протокол разпоредбите на посочения регламент се четат със следната адаптация:

- а) За целите на настоящия протокол членове 3, 9, 10, 11, 13, 15, 17, 25 и 27 не се прилагат по отношение на Швейцария.
- б) Швейцария не участва в постоянния комитет по ветеринарните лекарствени продукти или в експертните групи за ветеринарните лекарствени продукти.

Швейцария не участва в подготовката на предложения и проекти, свързани с установяването на максимално допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в храни от животински произход, а с експертите на Швейцария не се провеждат консултации по този въпрос, ако тези допустими стойности са установени в контекста на процедури, свързани с ветеринарни лекарствени продукти.

Л. Материали, предназначени за контакт с храни

45. 32004 R 1935: Регламент (ЕО) № 1935/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 г. относно материалите и предметите, предназначени за контакт с храни, и за отмяна на Директиви 80/590/ЕИО и 89/109/ЕИО (ОВ L 338, 13.11.2004 г., стр. 4),

изменен със следните правни актове:

45.1. 32009 R 0596: Регламент (ЕО) № 596/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. (ОВ L 188, 18.7.2009 г., стр. 14),

45.2. 32019 R 1381: Регламент (ЕС) 2019/1381 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. (ОВ L 231, 6.9.2019 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

46. 31984 L 0500: Директива 84/500/ЕИО на Съвета от 15 октомври 1984 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно керамичните предмети, предназначени за контакт с храни (ОВ L 277, 20.10.1984 г., стр. 12), включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

М. Етикетиране на храните, представяне и рекламиране на храни и здравни или хранителни претенции

47. 32000 R 1760: Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо и за отмяна на Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета (ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1),

изменен със следните правни актове:

- 47.1. 32013 R 0517: Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета от 13 май 2013 г. (ОВ L 158, 10.6.2013 г., стр. 1),

- 47.2. 32014 R 0653: Регламент (ЕС) № 653/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. (ОВ L 189, 27.6.2014 г., стр. 33),

- 47.3. 32016 R 0429: Регламент (ЕС) 2016/429 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. (Законодателство за здравеопазването на животните) (ОВ L 84, 31.3.2016 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

48. 32006 R 1924: Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно хранителни и здравни претенции за храните (ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 9),

изменен със следните правни актове:

48.1. 32008 R 0107: Регламент (ЕО) № 107/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. (ОВ L 39, 13.2.2008 г., стр. 8),

48.2. 32008 R 0109: Регламент (ЕО) № 109/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1924/2006 относно хранителни и здравни претенции за храните (ОВ L 39, 13.2.2008 г., стр. 14),

48.3. 32011 R 1169: Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. (ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 18),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

49. 32011 R 1169: Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 18),

изменен със следните правни актове:

49.1. 32015 R 2283: Регламент (ЕС) 2015/2283 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. (ОВ L 327, 11.12.2015 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

За целите на настоящия протокол разпоредбите на посочения регламент се четат със следната адаптация:

- а) Швейцария може да продължи да прилага разпоредбите на швейцарското законодателство, изискващи задължително етикетирание на държавата на произход или мястото на произход, и при условие че за продуктите с произход от Съюза:
 - обозначението „ЕС“ като държава на производство се приема; и
 - наименованието или търговското наименование и адресът на стопанския субект в областта на храните отговарят на изискването за задължително посочване на държавата на производство;
- б) Швейцария може да продължи да прилага разпоредбите на своето право, изискващи задължително етикетирание на непреднамерени следи от алергени в храните.

50. 32011 L 0091: Директива 2011/91/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно означенията или маркировките, идентифициращи партидата, към която принадлежи дадена храна (ОВ L 334, 16.12.2011 г., стр. 1).

Н. Храни — други

51. 31999 L 0002: Директива 1999/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 февруари 1999 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно храните и хранителните съставки, които са обработени с йонизиращо лъчение (ОВ L 66, 13.3.1999 г., стр. 16),

изменена със следните правни актове:

51.1. 32003 R 1882: Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 29 септември 2003 г. (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1),

51.2. 32008 R 1137: Регламент (ЕО) № 1137/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. (ОВ L 311, 21.11.2008 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

52. 31999 L 0003: Директива 1999/3/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 февруари 1999 г. относно съставянето на списък на Общността за храни и хранителни съставки, които са обработени с йонизиращо лъчение (ОВ L 66, 13.3.1999 г., стр. 24).

53. 32009 L 0032: Директива 2009/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно екстракционните разтворители, използвани в производството на храни и съставките на храни (ОВ L 141, 6.6.2009 г., стр. 31), включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

54. 32009 L 0054: Директива 2009/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. относно експлоатацията и предлагането на пазара на натурални минерални води (ОВ L 164, 26.6.2009 г., стр. 45), включително правните актове, приети въз основа на посочената директива, които са били включени до 31 декември 2024 г.

55. 32016 R 0052: Регламент (Евратом) 2016/52 на Съвета от 15 януари 2016 г. за установяване на максимално допустимите нива на радиоактивно замърсяване на храните и фуражите след ядрена авария или друг случай на радиационна аварийна обстановка и за отмяна на Регламент (Евратом) № 3954/87 и регламенти (Евратом) № 944/89 и (Евратом) № 770/90 на Комисията (ОВ L 13, 20.1.2016 г., стр. 2), включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

О. Генетично модифицирани организми

Прагът, посочен в член 7, параграф 1, буква а), първо тире от настоящия протокол, е определен в член 12, параграф 2 и член 24, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно генетично модифицираните храни и фуражи (ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 1).

Фуражите, произведени от генетично модифицирани организми, посочени в член 7, параграф 1, буква а), второ тире от настоящия протокол, са разрешени съгласно член 19 от Регламент (ЕО) № 1829/2003.

П. Хуманно отношение към животните

56. 32005 R 0001: Регламент (ЕО) № 1/2005 на Съвета от 22 декември 2004 г. относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции и за изменение на Директиви 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97 (ОВ L 3, 5.1.2005 г., стр. 1),

изменен със следните правни актове:

- 56.1. 32017 R 0625: Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. (ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

За целите на настоящия протокол разпоредбите на посочения регламент се четат със следната адаптация:

в член 1, параграф 3 се добавя следното изречение:

„Швейцария може да продължи да прилага разпоредбите на своето право относно транспортирането на животни в рамките на Швейцария, включително транзита на говеда, овце, кози, свине, коне или птици за клане, и относно установяването, че такъв транзит в Швейцария е разрешен само с железопътен или въздушен транспорт в Швейцария.“

57. 32009 R 1099: Регламент (ЕО) № 1099/2009 на Съвета от 24 септември 2009 г. относно защитата на животните по време на умъртвяване (ОВ L 303, 18.11.2009 г., стр. 1),

изменен със следните правни актове:

- 57.1. 32017 R 0625: Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. (ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

Р. Странични животински продукти

58. 32009 R 1069: Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, предназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 1),

изменен със следните правни актове:

- 58.1. 32010 L 0063: Директива 2010/63/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2010 г. (ОВ L 276, 20.10.2010 г., стр. 33),

- 58.2. 32013 R 1385: Регламент (ЕС) № 1385/2013 на Съвета от 17 декември 2013 г. (ОВ L 354, 28.12.2013 г., стр. 86),

- 58.3. 32017 R 0625: Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. (ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1),

- 58.4. 32019 R 1009: Регламент (ЕС) 2019/1009 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 г. (ОВ L 170, 25.6.2019 г., стр. 1),

и включително правните актове, приети въз основа на посочения регламент, които са били включени до 31 декември 2024 г.

С. Санитарни и фитосанитарни мерки — други

59. 31996 L 0022: Директива 96/22/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно забрана на употребата на определени субстанции с хормонално или тиреостатично действие и на бета-агонисти в животновъдството и за отмяна на Директиви 81/602/ЕИО, 88/146/ЕИО и 88/299/ЕИО (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 3),

изменена със следните правни актове:

- 59.1. 32003 L 0074: Директива 2003/74/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. (ОВ L 262, 14.10.2003 г., стр. 17),

- 59.2. 32008 L 0097: Директива 2008/97/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. (ОВ L 318, 28.11.2008 г., стр. 9).

За целите на настоящия протокол разпоредбите на посочената директива се четат със следната адаптация:

член 11, параграф 2, буква б) не се прилага по отношение на Швейцария или в нея.

Т. Антимикробна резистентност

60. 32019 R 0006: Член 107 (с изключение на параграф 6) и член 118 от Регламент (ЕС) 2019/6 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. относно ветеринарните лекарствени продукти и за отмяна на Директива 2001/82/ЕО (ОВ L 4, 7.1.2019 г., стр. 43), във връзка с член 37, параграф 5 от него, включително правните актове, приети въз основа на посочените разпоредби, които са били включени до 31 декември 2024 г.

За целите на настоящия протокол член 107, параграф 5 се чете със следните адаптации:

- а) лекарствените продукти, съдържащи антимикробните средства или групите антимикробни средства, запазени за лечение на някои инфекции при хората, в съответствие с Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/1255 на Комисията (ОВ L 191, 20.7.2022 г., стр. 58) не се използват при животни;
 - б) правните актове, приети въз основа на член 107, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2019/6 не се разбират като включени в позоваването на член 107 от Регламент (ЕС) 2019/6;
 - в) Швейцария и експертите от Швейцария не участват в постоянния комитет по ветеринарните лекарствени продукти, нито в експертните групи за ветеринарните лекарствени продукти. Швейцария не участва в подготовката на предложения и проекти, свързани с производството, пускането на пазара и употребата на ветеринарни лекарствени продукти, а с експертите на Швейцария не се провеждат консултации по този въпрос.
61. 32019 R 0004: Член 17, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2019/4 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. относно производството, пускането на пазара и употребата на медикаментозни фуражи, за изменение на Регламент (ЕО) № 183/2005 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 90/167/ЕИО на Съвета (ОВ L 4, 7.1.2019 г., стр. 1).
-

ПРИЛАГАНЕ НА ЧЛЕН 9 ОТ ПРОТОКОЛА
ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ОБЩО ПРОСТРАНСТВО ЗА БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ

ЧЛЕН 1

Списък на дейностите на агенциите, информационните системи и другите дейности на Съюза, в които Швейцария следва да участва финансово

Швейцария участва финансово в следното:

а) агенции:

- Европейски орган за безопасност на храните (ЕОБХ), създаден с Регламент (ЕО) № 178/2002¹.

¹ Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1).

б) информационни системи:

- Портал EUROPHYT (EUROPHYTPORTAL), създаден с Директива 94/3/ЕС на Комисията от 21 януари 1994 г.¹;
- Система за бързо предупреждение за храни и фуражи (RASFF), създадена с Регламент (ЕО) № 178/2002²;
- Онлайн платформа на Европейската комисия за санитарно и фитосанитарно сертифициране (TRACES), създадена с Регламент (ЕС) 2017/625³;
- Информационната система на ЕС за болестите по животните (ADIS), създадена с Регламент (ЕС) 2020/2002⁴.

¹ Директива 94/3/ЕО на Комисията от 21 януари 1994 г. относно установяване на процедура за уведомяване за залавяне на пратка или вреден организъм от трети страни, които представляват непосредствена фитосанитарна опасност (ОВ L 32, 5.2.1994 г., стр. 37).

² Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1).

³ Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита. (ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1).

⁴ Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/2002 на Комисията от 7 декември 2020 г. за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) 2016/429 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на уведомяването и докладването на равнището на Съюза за болести от списъка, по отношение на форматите и процедурите за представяне и докладване на програми за надзор на равнището на Съюза и на програми за ликвидиране на болести, както и по отношение на заявлението за признаване на статут „свободен от болест“ и на компютризираната информационна система (ОВ L 412, 8.12.2020 г., стр. 1).

в) други дейности:

няма.

ЧЛЕН 2

Условия за плащане

1. Плащанията, дължими съгласно член 9 от Протокола към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти за създаване на общо пространство на безопасност на храните (наричан по-нататък „протокола“), се извършват в съответствие с настоящия член.

2. При отправяне на поканата за внасяне на средства за финансовата година Комисията съобщава на Швейцария следната информация:

а) размера на оперативната вноска: и

б) размера на таксата за участие.

3. Комисията съобщава на Швейцария, във възможно най-кратък срок и най-късно на 16 април от всяка финансова година, следната информация във връзка с участието на Швейцария:

- а) сумите на бюджетните кредити за поети задължения в годишния гласуван бюджет на Съюза, вписани в съответния(те) ред(ове) за субсидии в бюджета на Съюза за съответната година за всяка агенция на Съюза, като за всяка агенция се взема предвид коригираната оперативна вноска, както е определено в член 1, и сумите на бюджетните кредити за поети задължения във връзка с гласувания бюджет на Съюза за съответната година относно съответния бюджет на информационните системи и други дейности, покриващи участието на Швейцария в съответствие с член 1;
- б) размера на таксата за участие, посочена в член 9, параграф 7 от протокола; и
- в) по отношение на агенциите, през година N + 1 сумите на бюджетните задължения, поети във връзка с бюджетните кредити за поети задължения, разрешени през година N по съответния(те) ред(ове) за субсидии в бюджета на Съюза във връзка с годишния бюджет на Съюза, вписани в съответния(те) ред(ове) за субсидии в бюджета на Съюза за година N.

4. Въз основа на своя проектобюджет Комисията предоставя прогноза за информацията по параграф 3, букви а) и б) във възможно най-кратък срок и най-късно до 1 септември на финансовата година.

5. Най-късно на 16 април, а ако е приложимо за съответната агенция, информационна система или друга дейност — най-рано на 22 октомври и най-късно на 31 октомври на всяка финансова година, Комисията отправя до Швейцария покана за внасяне на средства, която съответства на вноската на Швейцария съгласно протокола за всяка от агенциите, информационните системи и другите дейности, в които участва Швейцария.

6. Поканата(ите) за внасяне на средства, посочена(и) в параграф 5, се структурира(т) на траншове, както следва:

- а) първият транш за всяка година във връзка с поканата за внасяне на средства, която се отправя до 16 април, съответства на сума, която не надвишава равностойността на прогнозната годишна финансова вноска за съответната агенция, информационна система или друга дейност, посочена в параграф 4.

Швейцария плаща сумата, посочена в поканата за внасяне на средства, не по-късно от 60 дни след отправянето на поканата.

- б) когато е приложимо, вторият транш за годината във връзка с поканата за внасяне на средства, която се отправя най-рано на 22 октомври и най-късно на 31 октомври, съответства на разликата между сумата, посочена в параграф 4, и сумата, посочена в параграф 5, ако сумата, посочена в параграф 5, е по-голяма.

Швейцария плаща сумата, посочена в тази покана за внасяне на средства, не по-късно от 21 декември.

За всяка покана за внасяне на средства Швейцария може да извършва отделни плащания за всяка агенция, информационна система или друга дейност.

7. За първата година от изпълнението на протокола Комисията отправя еднократна покана за внасяне на средства в срок от 90 дни от влизането в сила на протокола.

Швейцария плаща сумата, посочена в поканата за внасяне на средства, не по-късно от 60 дни след отправянето на поканата.

8. Всяко забавяне на плащането на финансовата вноска води до плащане от страна на Швейцария на лихва за забава върху неизплатената сума, считано от датата на падежа до деня, в който неизплатената сума е изплатена изцяло.

Лихвеният процент за дължими суми, неплатени до падежа, е процентът, прилаган от Европейската централна банка за нейните основни операции по рефинансиране, публикуван в серия С на *Официален вестник на Европейския съюз*, в сила на първия ден от месеца, в който се пада падежът, или 0 % — която от двете стойности е по-висока — плюс 3,5 процентни пункта.

ЧЛЕН 3

Корекция на финансовата вноска на Швейцария за агенциите на Съюза с оглед на изпълнението

Корекцията на финансовата вноска на Швейцария за агенциите на Съюза се извършва през година $N + 1$, когато първоначалната оперативна вноска се коригира нагоре или надолу с разликата между първоначалната оперативна вноска и коригирана вноска, изчислена чрез прилагане на алгоритъма за вноските за година N към размера на бюджетните задължения, поети по бюджетните кредити за поети задължения, разрешени през година N по съответния(те) ред(ове) за субсидии в бюджета на Съюза. Когато е приложимо, при разликата се взема предвид за всяка агенция основаната на проценти коригирана оперативна вноска, както е определено в член 1.

ЧЛЕН 4

Преходен режим

В случай че датата на влизане в сила на протокола не е 1 януари, се прилага настоящият член чрез дерогация от член 2.

За първата година от прилагането на протокола, във връзка с дължимата за въпросната година оперативна вноска, приложима за съответната агенция, информационна система или друга дейност, както е установено в съответствие с член 13 от протокола и членове 1—3 от настоящото приложение, оперативната вноска се намалява на принципа *pro rata temporis*, като размерът на годишната оперативна вноска се умножи по съотношението между:

- броя на календарните дни от датата на влизане в сила до 31 декември на въпросната година; и
- общия брой календарни дни на въпросната година.

АРБИТРАЖЕН СЪД

ГЛАВА I

УВОДНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН I.1

Обхват

Ако една от страните (наричани по-нататък „страните“) отнесе спор за разрешаване чрез арбитраж в съответствие с член 20, параграф 2 или член 21, параграф 2 от Протокола към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария за създаване на общо пространство на безопасност на храните (наричан по-нататък „протокола“), се прилагат правилата, посочени в настоящото допълнение.

ЧЛЕН I.2

Услуги за регистратура и секретариат

Международното бюро на Постоянния арбитражен съд в Хага (наричано по-нататък „Международното бюро“) изпълнява функциите на регистратура и осигурява необходимите секретарски услуги.

ЧЛЕН I.3

Известия и изчисляване на сроковете

1. Известията, включително съобщенията или предложенията, могат да бъдат изпращани чрез всякакви средства за комуникация, които удостоверяват тяхното предаване или дават възможност за удостоверяването им.
2. Такива известия могат да бъдат изпращани по електронен път само ако страната специално е определила или разрешила въпросният адрес да се използва за тази цел.
3. Тези известия, които се връчват на страните, се изпращат за Швейцария — до Отдел „Европа“ към Федералния департамент на външните работи на Швейцария, а за Съюза — до Правната служба на Комисията.

4. Всеки срок, определен в настоящото допълнение, започва да тече от деня след настъпването на дадено събитие или извършването на дадено действие. Ако последният ден за предаване на документ съвпада с неработен ден на институциите на Съюза или на правителството на Швейцария, срокът за предаване на документа изтича на първия следващ работен ден. В рамките на срока се броят и неработните дни, които попадат в този период.

ЧЛЕН I.4

Известие за арбитраж

1. Страната, която поема инициативата да използва арбитраж (наричана по-нататък „страната ищец“), изпраща известие за арбитраж на другата страна (наричана по-нататък „страната ответник“) и на Международното бюро.
2. Приема се, че арбитражното производство започва в деня след деня, в който страната ответник е получила известието за арбитраж.
3. Известието за арбитраж включва следната информация:
 - а) искането спорът да се отнесе към арбитраж;
 - б) имената и данните за контакт на страните;
 - в) наименованието и адреса на представителя или представителите на страната ищец;

- г) правното основание на производството (член 20, параграф 2 или член 21, параграф 2 от протокола) и:
- i) в случаите, посочени в член 20, параграф 2 от протокола — въпроса, който предизвиква спора, както е официално включен за разрешаване в дневния ред на Съвместния комитет по безопасността на храните в съответствие с член 21, параграф 1 от протокола; и
 - ii) в случаите, посочени в член 21, параграф 2 от протокола — решението на арбитражния съд, всички мерки за изпълнение, посочени в член 20, параграф 5 от протокола, и оспорваните компенсаторни мерки;
- д) посочването на правило, което е причина за спора или е свързано с него;
- е) кратко описание на спора; и
- ж) определянето на арбитър или — ако трябва да бъдат назначени петима арбитри — определянето на двама арбитри.

4. В случаите, посочени в член 20, параграф 3 от протокола, известието за арбитраж може също да съдържа информация относно необходимостта от сезиране на Съда на Европейския съюз.

5. Всякакви твърдения относно достатъчността на известието за арбитраж не възпрепятстват сформирането на арбитражния съд. Спорът се решава окончателно от арбитражния съд.

ЧЛЕН I.5

Отговор на известието за арбитраж

1. В срок от 60 дни от получаване на известието за арбитраж страната ответник изпраща на страната ищец и на Международното бюро отговор на известието за арбитраж, който включва следната информация:

- а) имената и данните за контакт на страните;
- б) наименованието и адреса на представителя или представителите на страната ответник;
- в) отговор на информацията, предоставена в известието за арбитраж в съответствие с член I.4, параграф 3, букви г) — е); и
- г) определянето на арбитър или — ако трябва да бъдат назначени петима арбитри — определянето на двама арбитри.

2. В случаите, посочени в член 20, параграф 3 от протокола, отговорът на известието за арбитраж може също да съдържа отговор на информацията в известието за арбитраж съгласно член I.4, параграф 4 от настоящото допълнение и информацията относно необходимостта от сезиране на Съда на Европейския съюз.

3. Липсата на отговор или непълният или закъснял отговор от страната ответник на известието за арбитраж не възпрепятства сформирането на арбитражен съд. Спорът се решава окончателно от арбитражния съд.

4. Ако в своя отговор на известието за арбитраж ответникът поиска арбитражният съд да се състои от петима арбитри, страната ищец определя допълнителен арбитър в срок от 30 дни от получаването на отговора на известието за арбитраж.

ЧЛЕН I.6

Представителство и съдействие

1. Страните се представляват пред арбитражния съд от един или няколко представители. Представителите могат да бъдат подпомагани от съветници или адвокати.

2. Всяка промяна на представителите или на техните адреси се съобщава на другата страна, Международното бюро и арбитражния съд. Арбитражният съд може по всяко време, по собствена инициатива или по искане на една от страните, да поиска доказателства за правомощията, предоставени на представителите на страните.

ГЛАВА II

СЪСТАВ НА АРБИТРАЖНИЯ СЪД

ЧЛЕН II.1

Брой арбитри

Арбитражният съд се състои от трима арбитри. Ако в своето известие за арбитраж страната ищец или в отговора си на известието за арбитраж страната ответник поиска това, арбитражният съд се състои от петима арбитри.

ЧЛЕН II.2

Назначаване на арбитри

1. Ако трябва да бъдат назначени трима арбитри, всяка от страните определя един от тях. Двата арбитри, назначени от страните, избират третия арбитър, който председателства арбитражния съд.
2. Ако трябва да бъдат назначени петима арбитри, всяка от страните определя двама от тях. Четиримата арбитри, назначени от страните, избират петия арбитър, който председателства арбитражния съд.

3. Ако в срок от 30 дни от определянето на последния арбитър, назначен от страните, арбитрите не са постигнали съгласие относно избора на председател на арбитражния съд, председателят се назначава от генералния секретар на Постоянния арбитражен съд.

4. За да се подпомогне изборът на арбитри за съставяне на арбитражния съд, се създава (и при необходимост се актуализира) примерен списък на лицата, които притежават квалификацията, посочени в параграф 6, който списък е общ за всички двустранни споразумения в областите, свързани с вътрешния пазар, в които участва Швейцария, както и Споразумението между Европейския съюз и Конфедерация Швейцария относно здравето, съставено в [...] на [...] (наричано по-нататък „Споразумението относно здравето“), Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти, съставено в Люксембург на 21 юни 1999 г. (наричано по-нататък „Споразумението относно търговията със селскостопански продукти“), и Споразумението между Европейския съюз и Конфедерация Швейцария относно редовната финансова вноска на Швейцария за намаляване на икономическите и социалните различия в Европейския съюз, съставено в [...] на [...] (наричано по-нататък „Споразумението относно редовната финансова вноска на Швейцария“). За целите на протокола Съвместният комитет по безопасността на храните приема и актуализира този списък с решение.

5. Ако една от страните не определи арбитър, генералният секретар на Постоянния арбитражен съд назначава този арбитър от списъка, посочен в параграф 4. Ако няма такъв списък, арбитърът се назначава чрез жребий от генералния секретар на Постоянния арбитражен съд измежду лицата, които са били официално предложени от едната или от двете страни за целите на параграф 4.

6. Лицата, които влизат в състава на арбитражния съд, са висококвалифицирани лица, със или без връзки със страните, които разполагат с многостранен опит и чиято независимост и липса на конфликт на интереси са гарантирани. По-специално те имат доказан експертен опит в областта на правото и въпросите, обхванати от настоящия протокол; те не приемат указания от никоя от страните и служат в качеството си на частни лица, като не приемат указания от никоя организация или правителство по въпроси, свързани със спора. Председателят на арбитражния съд също има опит в областта на процедурите за уреждане на спорове.

ЧЛЕН II.3

Декларации на арбитрите

1. Когато се разглежда назначаването на дадено лице за арбитър, това лице докладва за всички обстоятелства, които биха могли да породят основателни съмнения относно неговата безпристрастност или независимост. От момента на назначаването и докато трае цялото арбитражно производство арбитърът незабавно съобщава на страните и на другите арбитри за наличието на такива обстоятелства, ако той все още не е направил това.
2. Всеки арбитър може да бъде освободен от длъжност, ако са налице обстоятелства, които биха могли да породят основателни съмнения относно неговата безпристрастност или независимост.
3. Дадена страна може да поиска единствено освобождаването от длъжност на арбитър, който е назначила, по причина, която ѝ е станала известна след това назначаване.

4. Ако даден арбитър не предприеме действия или ако е невъзможно *de jure* или *de facto* арбитърът да изпълнява своите функции, се прилага процедурата за освобождаване от длъжност на арбитрите, предвидена в член II.4.

ЧЛЕН II.4

Освобождаване от длъжност на арбитри

1. Всяка страна, която желае освобождаването от длъжност на арбитър, подава искане за освобождаване от длъжност в срок от 30 дни от датата, на която е уведомена за назначаването на този арбитър, или в срок от 30 дни от датата, на която е узнала за обстоятелствата, посочени в член II.3.

2. Искането за освобождаване от длъжност се изпраща до другата страна, до арбитъра, чието освобождаване е поискано, до другите арбитри и до Международното бюро. В него се посочват мотивите за искането за освобождаване от длъжност.

3. Когато е отправено искане за освобождаване от длъжност, другата страна може да приеме искането за освобождаване от длъжност. Въпросният арбитър също може да се оттегли. Приемането или оттеглянето не предполага признаване на причините за искането за освобождаване от длъжност.

4. Ако в срок от 15 дни от датата на уведомяване за искането за освобождаване от длъжност другата страна не приеме това искане или въпросният арбитър не се оттегли, страната, която иска освобождаването, може да поиска от генералния секретар на Постоянния арбитражен съд да вземе решение относно освобождаването от длъжност.

5. Освен ако страните не се споразумеят за друго, в решението, посочено в параграф 4, се посочват причините за това решение.

ЧЛЕН II.5

Замяна на арбитър

1. При спазване на параграф 2 от настоящия член, ако по време на арбитражното производство е необходимо да се замени даден арбитър, се назначава или избира негов заместник в съответствие с процедурата, предвидена в член II.2, приложима за назначаването или избора на арбитъра, който следва да бъде заменен. Тази процедура се прилага дори когато една страна не е упражнила правото си да назначи или да участва в назначаването на арбитъра, който следва да бъде заменен.
2. В случай на замяна на арбитър процедурата се възобновява на етапа, на който заместеният арбитър е престанал да изпълнява функциите си, освен ако арбитражният съд не реши друго.

ЧЛЕН II.6

Освобождаване от отговорност

Освен в случаите на умишлено нарушение или груба небрежност, страните се отказват, доколкото е позволено от приложимото право, от всякакви действия срещу арбитрите за всяко действие или бездействие, свързано с арбитража.

ГЛАВА III

АРБИТРАЖНИ ПРОИЗВОДСТВА

ЧЛЕН III.1

Общи разпоредби

1. Датата на сформирание на арбитражния съд е датата, на която последният арбитър е приел назначението си.
2. Арбитражният съд гарантира, че страните се третират еднакво и че на подходящ етап от производството всяка от тях има достатъчна възможност да предяви правата си и да представи своята позиция. Арбитражният съд провежда производството по такъв начин, че да се избегнат забавяния и ненужни разходи и да се гарантира уреждането на спора между страните.
3. Освен ако арбитражният съд не реши друго, след като е изслушал страните, се организира заседание.
4. Когато една от страните изпраща съобщение до арбитражния съд, тя прави това чрез Международното бюро и едновременно с това изпраща копие до другата страна. Международното бюро изпраща копие от това съобщение на всеки един от арбитрите.

ЧЛЕН III.2

Място на провеждане на арбитраж

Мястото на провеждане на арбитража е Хага. Арбитражният съд може да заседава на всяко друго място, което счете за подходящо за разискванията си, ако това се налага поради изключителни обстоятелства.

ЧЛЕН III.3

Език

1. Езиците на производствата пред арбитражния съд са френски и английски език.
2. Арбитражният съд може да разпорежи всички документи, приложени към исковата молба или към писмената защита, и всички допълнителни документи, представени по време на производството на оригиналния им език, да бъдат придружени от писмен превод на един от езиците на производството.

ЧЛЕН III.4

Искова молба

1. Страната ищец изпраща писмено исковата си молба на страната ответник и на арбитражния съд чрез Международното бюро в рамките на срока, определен от арбитражния съд. Страната ищец може да избере да счита своето известие за арбитраж, посочено в член I.4, за искова молба, при условие че то също така отговаря на условията, посочени в параграфи 2 и 3 от настоящия член.

2. Исковата молба включва следната информация:

а) информацията, посочена в член I.4, параграф 3, букви б)–е);

б) изявление за фактите в подкрепа на иска; и

в) правните доводи, изтъкнати в подкрепа на иска.

3. Исковата молба се придружава, доколкото е възможно, от всички документи и други доказателства, посочени от страната ищец, или следва да се позовава на тях. В случаите, посочени в член 10, параграф 3 от протокола, исковата молба съдържа, доколкото е възможно, и информация относно необходимостта от сезиране на Съда на Европейския съюз.

ЧЛЕН III.5

Писмена защита

1. Страната ответник изпраща писмената защита на страната ищец и на арбитражния съд чрез Международното бюро в рамките на срока, определен от арбитражния съд. Страната ответник може да реши да счете отговора на известието за арбитраж, посочен в член I.5, за писмена защита, при условие че отговорът на известието за арбитраж отговаря и на условията по параграф 2 от настоящия член.

2. В писмената защита се дава отговор на точките в исковата молба, посочени в съответствие с букви а) — в) от член III.4, параграф 2 от настоящото допълнение. Писмената защита се придружава, доколкото е възможно, от всички документи и други доказателства, посочени от страната ответник, или следва да се позовава на тях. В случаите, посочени в член 10, параграф 3 от протокола, писмената защита съдържа, доколкото е възможно, и информация относно необходимостта от сезиране на Съда на Европейския съюз.

3. В писмената защита или на по-късен етап от арбитражното производство, ако арбитражният съд реши, че забавянето е оправдано от обстоятелствата, страната ответник може да предяви насрещен иск, при условие че арбитражният съд е компетентен по отношение на него.

4. Член III.4, параграфи 2 и 3 се прилагат за насрещен иск.

ЧЛЕН III.6

Арбитражна компетентност

1. Арбитражният съд се произнася по въпроса дали е компетентен въз основа на член 20, параграф 2 или член 21, параграф 2 от протокола.

2. В случаите, посочени в член 20, параграф 2 от протокола, арбитражният съд има мандат да разгледа въпроса, предизвикващ спора, както официално е вписан за разрешаване в дневния ред на Съвместния комитет по безопасността на храните в съответствие с член 20, параграф 1 от протокола.

3. В случаите, посочени в член 21, параграф 2 от протокола, арбитражният съд, който е разгледал основното дело, има мандат да разгледа пропорционалността на оспорваните компенсаторни мерки, включително когато тези мерки са взети изцяло или частично в рамките на друго двустранно споразумение в областите, свързани с вътрешния пазар, в които Швейцария участва, или в Споразумението относно търговията със селскостопански продукти.

4. Процесуално възражение, че арбитражният съд не е компетентен, се прави най-късно в писмената защита или, в случай на насрещен иск, в отговора. Фактът, че дадена страна е назначила арбитър или е участвала в неговото назначаване, не я лишава от правото да направи такова процесуално възражение. Процесуалното възражение, че спорът надхвърля правомощията на арбитражния съд, се прави веднага след като въпросът, за който се твърди, че надхвърля правомощията му, бъде повдигнат по време на арбитражното производство. Във всеки случай арбитражният съд може да допусне процесуално възражение, направено след изтичането на определения срок, ако счита, че закъснението е по основателна причина.

5. Арбитражният съд може да се произнесе по процесуалното възражение, посочено в параграф 4, или като го разглежда като предварителен въпрос, или в решението по същество.

ЧЛЕН III.7

Други писмени изявления

След като се консултира със страните, арбитражният съд решава какви други писмени изявления, освен исковата молба и писмената защита, страните трябва или могат да представят, и определя срок за представянето им.

ЧЛЕН III.8

Срокове

1. Определените от арбитражния съд срокове за съобщаване на писмените документи, включително исковата молба и писмената защита, не надвишават 90 дни, освен ако страните не се споразумеят за друго.
2. Арбитражният съд постановява окончателното си решение в срок от 12 месеца от датата на сформирането си. При изключителни обстоятелства, свързани с особени трудности, арбитражният съд може да удължи този срок с най-много три допълнителни месеца.
3. Сроковете, определени в параграфи 1 и 2, се съкращават наполовина:
 - а) по искане на страната ищец или на страната ответник, ако в срок от 30 дни от това искане арбитражният съд постанови, след изслушване на другата страна, че случаят е неотложен; или
 - б) ако страните се споразумеят за това.
4. В случаите, посочени в член 21, параграф 2 от протокола, арбитражният съд взема окончателното си решение в срок от шест месеца от датата, на която са били съобщени компенсаторните мерки в съответствие с член 21, параграф 1 от протокола.

ЧЛЕН III.9

Сезиране на Съда на Европейския съюз

1. В изпълнение на член 17 и член 20, параграф 3 от протокола арбитражният съд сезира Съда на Европейския съюз.

2. Арбитражният съд може да сезира Съда на Европейския съюз по всяко време на производството, при условие че арбитражният съд е в състояние да определи достатъчно точно правната и фактическата обстановка по делото, както и правните въпроси, които повдига.

Производството пред арбитражния съд се спира, докато Съдът на Европейския съюз се произнесе.

3. Всяка страна може да изпрати мотивирано искане до арбитражния съд за сезиране на Съда на Европейския съюз. Арбитражният съд отхвърля такова искане, ако прецени, че условията за сезиране на Съда на Европейския съюз, посочени в параграф 1, не са изпълнени. Ако арбитражният съд отхвърли искането на някоя от страните за сезиране на Съда на Европейския съюз, той мотивира решението си в решението по същество.

4. Арбитражният съд сезира Съда на Европейския съюз с известие. Известието съдържа най-малко следната информация:

- а) кратко описание на спора;
- б) правните актове на Съюза и/или спорните разпоредби на настоящия протокол; и

- в) понятието от правото на Съюза, което трябва да се тълкува в съответствие с член 17, параграф 2 от протокола.

Арбитражният съд известява страните относно сезирането на Съда на Европейския съюз.

5. Съдът на Европейския съюз прилага по аналогия вътрешния процедурен правилник, приложим към упражняването на неговата компетентност да се произнася по преюдициални запитвания относно тълкуването на Договорите и актовете на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза.

6. Представителите и адвокатите, упълномощени да представляват страните пред арбитражния съд съгласно членове I.4, I.5, III.4 и III.5, са упълномощени да представляват страните пред Съда на Европейския съюз.

ЧЛЕН III.10

Временни мерки

1. В случаите, посочени в член 21, параграф 2 от протокола, всяка от страните може на всеки етап от арбитражната процедура да поиска временни мерки, състоящи се в спирането на компенсаторните мерки.

2. В молбите по параграф 1 се излагат предметът на спора, обстоятелствата, които обуславят неотложността, както и фактическите и правните основания, които *prima facie* обосновават необходимостта от постановяване на поисканите временни мерки. В тях се съдържат всички налични доказателства и доказателствени искания в подкрепа на постановяването на временните мерки.

3. Страната, поискала временните мерки, изпраща молбата си в писмена форма до другата страна и до арбитражния съд чрез Международното бюро. Арбитражният съд определя кратък срок, в който другата страна може да представи писмено или устно становище.

4. В срок от един месец от подаването на молбата, посочена в параграф 1, арбитражният съд приема решение за спиране на оспорваните компенсаторни мерки, ако са изпълнени следните условия:

- а) арбитражният съд е удовлетворен *prima facie* от основателността на делото, представено от страната, поискала временните мерки в своята молба;
- б) арбитражният съд счита, че в очакване на окончателното му решение страната, поискала временните мерки, би понесла значителна и непоправима вреда, ако компенсаторните мерки не бъдат спрени; и
- в) вредата, причинена на страната, която иска постановяване на временни мерки, вследствие на незабавното прилагане на спорните компенсаторни мерки, надделява над интереса от незабавното и ефективно прилагане на тези мерки.

5. Спирането на производството, посочено в член III.9, параграф 2, втора алинея, не се прилага при производства по настоящия член.

6. Решението, взето от арбитражния съд в съответствие с параграф 4, има само временно действие и не засяга решението на арбитражния съд по съществото на делото.

7. Освен ако в решението, взето от арбитражния съд в съответствие с параграф 4 от настоящия член, не е определена по-ранна дата за прекратяване на спирането, спирането се прекратява, когато бъде взето окончателното решение съгласно член 21, параграф 2 от протокола.

8. За да се избегнат съмнения, за целите на настоящия член се приема, че при отчитане на съответните интереси на страната, поискала временните мерки, и на другата страна арбитражният съд взема предвид интересите на физическите лица и икономическите оператори на страните, но това отчитане не е равнозначно на предоставяне на процесуална легитимация на такива физически лица или икономически оператори пред арбитражния съд.

ЧЛЕН III.11

Доказателства

1. Всяка страна предоставя доказателства за фактите, на които основава своя иск или своята защита.

2. По искане на една от страните или по собствена инициатива арбитражният съд може да потърси от страните съответна информация, която той счита за необходима и подходяща. Арбитражният съд определя срок, в който страните да отговорят на неговото искане.

3. По искане на една от страните или по собствена инициатива арбитражният съд може да потърси от всеки източник информация, която смята за подходяща. Арбитражният съд може също да потърси мнението на експерти, както прецени за подходящо и при спазване на ред и условия, договорени от страните, когато е приложимо.

4. Информацията, получена от арбитражния съд по настоящия член, се предоставя на страните и те могат да предоставят бележките си по нея на арбитражния съд.
5. След като потърси мнението на другата страна, арбитражният съд приема подходящи мерки, за да отговори на всички въпроси, повдигнати от една от страните по отношение на защитата на личните данни, професионалната тайна и законните интереси на поверителността.
6. Арбитражният съд определя допустимостта, относимостта и тежестта на представените доказателства.

ЧЛЕН III.12

Заседания на арбитражния съд

1. Когато трябва да се проведе заседание, арбитражният съд, след като се консултира със страните, уведомява страните достатъчно време предварително за датата, часа и мястото на заседанието.
2. Заседанията са открити, освен ако арбитражният съд, по своя инициатива или по искане на страните, при наличието на сериозни основания не реши друго.
3. Протоколът от всяко заседание се изготвя и подписва от председателя на арбитражния съд. Само този протокол е автентичен.

4. Арбитражният съд може да реши да проведе заседанието виртуално в съответствие с практиката на Международното бюро. Страните се уведомяват своевременно за тази практика. В тези случаи се прилагат параграф 1, *mutatis mutandis*, и параграф 3.

ЧЛЕН III.13

Бездействие

1. Ако в рамките на срока, определен в настоящото допълнение или от арбитражния съд, без да посочи основателна причина, страната ищец не е представила исковата си молба, арбитражният съд разпорежда приключването на арбитражното производство, освен ако има нерешени въпроси, по които може да е необходимо решение, и ако арбитражният съд счете това за целесъобразно.

Ако в рамките на срока, определен в настоящото допълнение или от арбитражния съд, без да посочи основателна причина, страната ответник не е представила своя отговор на известието за арбитраж или писмената си защита, арбитражният съд разпорежда продължаването на производството, без да счита, че това бездействие само по себе си представлява приемане на твърденията на страната ищец.

Втората алинея се прилага и когато страната ищец не представи отговор на насрещен иск.

2. Ако страна, надлежно призована да се яви в съответствие с член III.12, параграф 1, не се яви на заседание и не докаже достатъчна причина за неявяването си, арбитражният съд може да продължи арбитража.

3. Ако страна, надлежно приканена от арбитражния съд да представи допълнителни доказателства, не направи това в определените срокове, без да посочи достатъчна причина за това, арбитражният съд може да се произнесе въз основа на доказателствата, с които разполага.

ЧЛЕН III.14

Приключване на процедурата

1. Когато се докаже, че страните са имали разумна възможност да представят своите доводи, арбитражният съд може да обяви приключването на производството.

2. Арбитражният съд може, ако счете това за необходимо поради изключителни обстоятелства, да реши по собствена инициатива или по искане на някоя от страните да възобнови производството по всяко време, преди да вземе решението си.

ГЛАВА IV

РЕШЕНИЕ

ЧЛЕН IV.1

Решения

Арбитражният съд се стреми да взема решенията си с консенсус. Ако обаче се окаже невъзможно да се вземе решение с консенсус, решението на арбитражния съд се взема с мнозинство от арбитрите.

ЧЛЕН IV.2

Форма и действие на решението на арбитражния съд

1. Арбитражният съд може да взема отделни решения по различни въпроси по различно време.
2. Всички решения се постановяват в писмена форма и в тях се посочват мотивите, на които се основават. Те са окончателни и задължителни за страните.
3. Решението на арбитражния съд се подписва от арбитрите, съдържа датата, на която е взето, и мястото на арбитража. Международното бюро изпраща на страните копие от решението, подписано от арбитрите.

4. Международното бюро оповестява публично решението на арбитражния съд.

Когато оповестява публично решението на арбитражния съд, Международното бюро спазва съответните правила относно защитата на личните данни, професионалната тайна и законните интереси, свързани с поверителността.

Правилата, посочени във втора алинея, са еднакви за всички двустранни споразумения в областите на вътрешния пазар, в които участва Швейцария, както и за Споразумението относно здравето, Споразумението относно търговията със селскостопански продукти и Споразумението относно редовната финансова вноска на Швейцария. За целите на протокола Съвместният комитет по безопасността на храните приема и актуализира тези правила с решение.

5. Страните се съобразяват незабавно с всички решения на арбитражния съд.

6. В случаите, посочени в член 20, параграф 2 от протокола, след като получи становището на страните, в решението по същество арбитражният съд определя разумен срок, в който страните да се съобразят с решението му в съответствие с член 20, параграф 5 от протокола, като взема предвид вътрешните процедури на страните.

ЧЛЕН IV.3

Приложимо право, правила за тълкуване, медиатор

1. Приложимото право се състои от протокола, правните актове на Съюза, на които се прави позоваване в него, както и всяка друга норма на международното право, от значение за прилагането на тези инструменти.

2. Арбитражният съд взема решение в съответствие с правилата за тълкуване, посочени в член 17 от протокола.
3. Решенията, взети в миналото от орган за уреждане на спорове, по отношение на пропорционалността на компенсаторните мерки по друго двустранно споразумение измежду посочените в член 21, параграф 2 от протокола, са обвързващи за арбитражния съд.
4. Арбитражният съд няма право да взема решения като медиатор или *ex aequo et bono*.

ЧЛЕН IV.4

Решение по взаимно съгласие или други причини за приключване на производството

1. Страните могат по всяко време взаимно да договорят решение на спора помежду им. Те съвместно съобщават всяко такова решение на арбитражния съд. Ако за решението се изисква одобрение съгласно приложимите вътрешни процедури на някоя от страните, това изискване се посочва в уведомлението, а арбитражното производство се спира. Ако не се изисква такова одобрение или при уведомяване за приключването на такива вътрешни процедури, арбитражното производство приключва.
2. Ако в хода на производството страната ищец писмено уведоми арбитражния съд, че не желае да продължи производството, и ако към датата, на която това съобщение е получено от арбитражния съд, страната ответник все още не е предприела никакви стъпки в производството, арбитражният съд издава разпореждане, с което официално отбелязва приключването на производството. Арбитражният съд взема решение относно разноските, които се поемат от страната ищец, ако това изглежда оправдано от поведението на тази страна.

3. Ако преди да бъде взето решението на арбитражния съд, арбитражният съд стигне до заключението, че продължаването на производството е станало безпредметно или невъзможно по каквато и да е причина, различна от посочените в параграфи 1 и 2, той информира страните за намерението си да издаде разпореждане за приключване на производството.

Първата алинея не се прилага, когато има нерешени въпроси, по които може да е необходимо да се вземе решение, и ако арбитражният съд прецени, че това е целесъобразно.

4. Арбитражният съд изпраща на страните копие от разпореждането за приключване на арбитражното производство или от решението, взето по взаимно съгласие между страните, подписано от арбитрите. Член IV.2, параграфи 2—5 се прилагат за арбитражни решения, взети по съгласие между страните.

ЧЛЕН IV.5

Поправка на решението на арбитражния съд

1. В срок от 30 дни от получаване на решението на арбитражния съд една от страните може, като уведоми другата страна и арбитражния съд чрез Международното бюро, да поиска от арбитражния съд да поправи в текста на решението си грешки в изчисленията, технически или печатни грешки или други грешки или пропуски от подобно естество. Когато счете такова искане за основателно, арбитражният съд извършва поправката в срок от 45 дни от получаването на искането. Искането няма суспензивно действие по отношение на срока, предвиден в член IV.2, параграф 6.

2. В срок от 30 дни от съобщаването на решението си арбитражният съд може по собствена инициатива да извърши корекциите, посочени в параграф 1.
3. Корекциите, посочени в параграф 1 от настоящия член, се извършват в писмена форма и представляват неразделна част от решението. Прилагат се член IV.2, параграфи 2—5.

ЧЛЕН IV.6

Хонорари на арбитрите

1. Хонорарите, посочени в член IV.7, са разумни, като се отчита сложността на делото, времето, които арбитрите му отделят, и всички други относими обстоятелства.
2. Създава се и при необходимост се актуализира списък на дневните възнаграждения и максималните и минималните часове, които са общи за всички двустранни споразумения в областите на вътрешния пазар, в които участва Швейцария, както и за Споразумението относно здравето, Споразумението относно търговията със селскостопански продукти и Споразумението относно редовната финансова вноска на Швейцария. За целите на протокола Съвместният комитет по безопасността на храните приема и актуализира този списък с решение.

ЧЛЕН IV.7

Съдебни разноски

1. Всяка страна поема собствените си разноски и половината от разноските на арбитражния съд.

2. Арбитражният съд определя своите разноси в решението по съществото на делото.

Тези разноси включват само:

- а) хонорарите на арбитрите, които се посочват поотделно за всеки арбитър и се определят от самия арбитражен съд в съответствие с член IV.6;
- б) пътните и други разходи, направени от арбитрите; и
- в) таксите и разходите на Международното бюро.

3. Разноските, посочени в параграф 2, са разумни, като се вземат предвид стойността на спора, сложността на спора, времето, което арбитрите и експертите, назначени от арбитражния съд, са му посветили, както и всички други относими обстоятелства.

ЧЛЕН IV.8

Депозит за разноси

1. В началото на арбитража Международното бюро може да поиска от страните да депозират еднаква сума като аванс за разноските, посочени в член IV.7, параграф 2.

2. По време на арбитражното производство Международното бюро може да поиска от страните допълнителни депозити, освен посочените в параграф 1.

3. Всички суми, които страните депозират в изпълнение на настоящия член, се изплащат на Международното бюро и се изплащат от него за покриване на действително направените разноси, включително по-специално хонорарите, платени на арбитрите и на Международното бюро.

ГЛАВА V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН V.1

Изменения

Съвместният комитет по безопасността на храните може да приема с решение изменения на настоящото допълнение.

ПРИВИЛЕГИИ И ИМУНИТЕТИ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ОРГАН ПО БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ

ЧЛЕН 1

(съответстващ на член 1 от Протокол № 7)

Помещенията и сградите на Европейски орган за безопасност на храните (наричан по-нататък „органа“) са неприкосновени. Те не могат да бъдат подлагани на претърсване, реквизиция, конфискация или експроприиране. Собствеността и имуществата на органа не могат да бъдат подлагани на каквито и да било административни или правни ограничения без разрешение на Съда на Европейския съюз.

ЧЛЕН 2

(съответстващ на член 2 от Протокол № 7)

Архивите на органа са неприкосновени.

ЧЛЕН 3

(съответстващ на членове 3 и 4 от Протокол № 7)

1. Органът, неговите активи, приходи и друга собственост се освобождават от всички преки данъци.
2. Стоките и услугите, изнасяни за органа за негово официално използване от Швейцария, или предоставяни на органа в Швейцария, не подлежат на никакви непреки мита и данъци.
3. Освобождаването от ДДС се предоставя, в случай че действителната покупна цена на стоките и услугите, посочена във фактурата или в равностоеен документ, възлиза на най-малко сто швейцарски франка (с включен данък). Органът е освободен от всички мита, забрани и ограничения върху вноса и износа по отношение на предмети, предназначени за негово официално ползване; с внесените по този ред предмети не могат да се извършват сделки на разпореждане, независимо дали срещу заплащане или не, в Швейцария, освен при условия, одобрени от правителството на Швейцария.
4. Освобождаването от ДДС, акциз и други непреки данъци се предоставя чрез опрощаване срещу представяне на доставчика на стоки или услуги на предоставените за тази цел швейцарски формуляри.
5. Не се предоставя освобождаване от данъците, таксите и задължения, които са свързани с такси за предоставяне на комунални услуги.

ЧЛЕН 4

(съответстващ на член 5 от Протокол № 7)

При своите официални комуникации и изпращането на всички свои документи органът се ползва в Швейцария от третирането, предоставяно от тази държава на дипломатическите мисии.

Официалната кореспонденция и другите официални комуникации на органа не се подлагат на цензура.

ЧЛЕН 5

(съответстващ на член 6 от Протокол № 7)

Разрешенията на Съюза за преминаване (*laissez-passer*), издадени на членовете и служителите на органа, се признават за валидни документи за пътуване на територията на Швейцария. Тези разрешения за преминаване (*laissez-passer*) се издават на длъжностните лица и другите служители при условията, предвидени в Правилника за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители на Съюза¹.

¹. Регламент № 31 (ЕИО), 11 (ЕОАЕ), установяващ Правилника за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители на Европейската икономическа общност и на Европейската общност за атомна енергия (ОВ 45, 14.6.1962 г., стр. 1385), включително всички последващи изменения.

ЧЛЕН 6

(съответстващ на член 10 от Протокол № 7)

Представителите на държавите — членки на Съюза, които участват в работата на органа, техните съветници и технически експерти, при изпълнението на своите задължения и по време на пътуването си до и от мястото на заседанието в Швейцария, се ползват с обичайните привилегии, имунитети и улеснения.

ЧЛЕН 7

(съответстващ на член 11 от Протокол № 7)

На територията на Швейцария, независимо от гражданството си, длъжностните лица и другите служители на органа:

- а) се ползват с имунитет по отношение на съдебни производства във връзка с осъществените от тях действия при изпълнението на служебните им задължения, включително за казаното или написаното от тях, при спазване на разпоредбите на съответните договори, от една страна, на разпоредбите за отговорността на длъжностните лица и другите служители по отношение на Съюза и, от друга страна, на компетентността на Съда на Европейския съюз да се произнася по спорове между Съюза и неговите длъжностни лица и другите служители. Те продължават да се ползват с този имунитет и след като са престанали да заемат съответната длъжност;
- б) заедно със своите съпрузи и членовете на своите семейства на тяхна издръжка те не могат да бъдат подлагани на ограничения във връзка с имиграцията или към тях да бъдат прилагани формалностите за регистриране на чужденци;

- в) относно разпоредбите за притежаването и обmena на валута, на тях трябва да бъдат предоставени същите улеснения, каквито обикновено се предоставят на длъжностните лица от международните организации;
- г) притежават правото да внасят безмитно своите мебели и вещи към момента на тяхното първо заемане на поста в Швейцария, както и правото безмитно да реекспортират своите мебели и вещи при изтичане на мандата им в тази държава, при спазване и в двата случая на условията, които се считат за необходими от правителството на Швейцария;
- д) имат право да внасят безмитно лек автомобил за лична употреба, придобит или в държавата по тяхното последно пребиваване, или в държавата, чиито граждани са те, при условията на вътрешния пазар на тази държава, както и да го реекспортират безмитно, при спазване във всеки един от случаите на условията, които се считат за необходими от правителството на Швейцария.

ЧЛЕН 8

(съответстващ на член 12 от Протокол № 7)

Длъжностните лица и другите служители на органа подлежат на данъчно облагане в полза на Съюза върху изплатените им от органа заплати, надници и възнаграждения, при условията и процедурата, определена в правото на Съюза.

Те се освобождават от швейцарските федерални, кантонални и общински данъци върху заплатите, надниците и възнагражденията, изплащани от органа.

ЧЛЕН 9

(съответстващ на член 13 от Протокол № 7)

За целите на прилагането на данъка върху дохода, на имуществения данък и на данъка върху наследството, както и за целите на прилагането на конвенциите за избягване на двойното данъчно облагане, сключени между Швейцария и държавите — членки на Съюза, длъжностните лица и другите служители на органа, които единствено поради изпълнение на задълженията си в служба на органа установяват своето пребиваване на територията на Швейцария за данъчни цели, по времето, когато са постъпили на работа в органа, се считат както в Швейцария, така и в държавата на местоживееене за данъчни цели, че са запазили местоживееенето си в последната държава, при условие че тя е държава — членка на Съюза. Тази разпоредба се прилага също така и спрямо съпруга/та, доколкото последният/та не упражнява никаква дейност срещу заплащане, и спрямо децата, които са зависими от и се намират под грижата на лицата, посочени в настоящия член.

Движимата собственост, която принадлежи на лицата, посочени в първата алинея и която се намира в Швейцария, се освобождава от данък върху наследството в Швейцария; за определянето на данъка на тази собственост тя се счита за намираща се в държавата на местоживееене за данъчни цели, при спазване на правата на трети държави и при съобразяване с възможното прилагане на разпоредбите на международните конвенции за двойното данъчно облагане.

Всяко местоживееене, което е било придобито единствено с цел изпълнението на задълженията по служба в други международни организации, не се взема предвид при прилагане на разпоредбите на настоящия член.

ЧЛЕН 10

(съответстващ на член 14 от Протокол № 7)

В правото на Съюза се определя схемата за социалноосигурителни обезщетения на длъжностните лица и другите служители на Съюза.

Длъжностните лица и другите служители на органа не са задължени да се осигуряват в системата за социално осигуряване на Швейцария, при условие че те вече са обхванати от схемата за социалноосигурителни обезщетения на длъжностните лица и другите служители на Съюза. Членовете на семейството на служителите на органа, които са част от тяхното домакинство, са обхванати от схемата за социалноосигурителни обезщетения на длъжностните лица и другите служители на Съюза, при условие че не са наети от друг работодател освен органа и при условие че не получават социалноосигурителни обезщетения от държава — членка на Съюза или от Швейцария.

ЧЛЕН 11

(съответстващ на член 15 от Протокол № 7)

В правото на Съюза се определят категориите длъжностни лица и други служители на органа, по отношение на които се прилагат изцяло или отчасти разпоредбите на членове 7, 8 и 9.

Имената, ранговете и адресите на длъжностните лица и други служители, включени в тези категории, се съобщават периодично на Швейцария.

ЧЛЕН 12

(съответстващ на член 17 от Протокол № 7)

Привилегиите, имунитетите и улесненията се предоставят на длъжностните лица и на другите служители на органа единствено в интерес на органа.

Органът се задължава да отнеме имунитета, предоставен на длъжностно лице или на друг служител, когато органът счита, че отнемането на този имунитет не противоречи на интересите на органа.

ЧЛЕН 13

(съответстващ на член 18 от Протокол № 7)

Органът, за целите на прилагане на настоящото допълнение, си сътрудничи с компетентните органи на Швейцария или на съответните държави — членки на Съюза.
